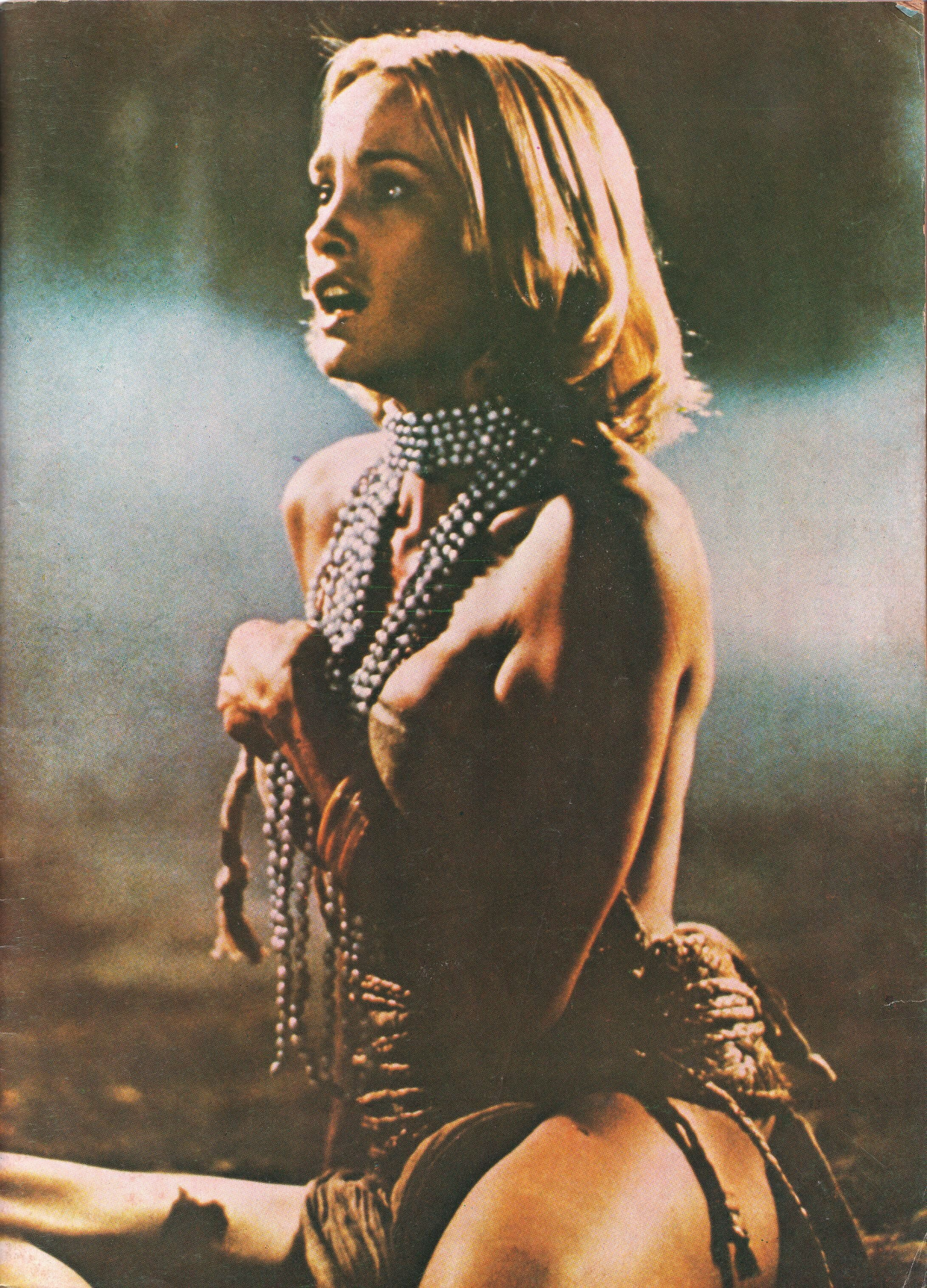

starpics

ดารารูป
กุมภาพันธ์ 2520
9 บาท

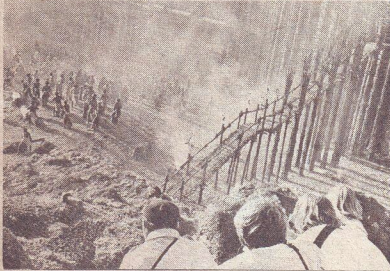
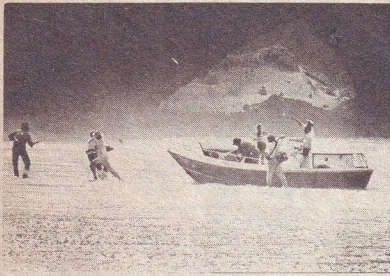

คิงคอง เรื่องย่อ

ในการแข่งขันระหว่างบริษัทใหญ่ เพื่อค้นหาแหล่งน้ำมันเชื้อเพลิงแห่งใหม่ ๆ บริษัทเพทรอกซ์ซึ่งคณะนักสำรวจของตน กลุ่มหนึ่ง ไปยังแถบไมโครนีเซีย โดยมี **เฟรด วิลสัน** (ชาร์ลส์ โกรดิน) เป็นหัวหน้ากลุ่ม เพื่อทำการสำรวจแหล่งน้ำมันใต้ทะเลบริเวณใกล้เกาะหัวกระโหลก ซึ่งปกคลุมไปด้วยหมอกหนาที่บดบัง ทำให้รับรายงานมา

ก่อนที่เรือของคณะสำรวจจะออกจากท่า ได้มีชายผู้หนึ่งแอบโดยสารไปด้วย เขาชื่อ **แจ็ก เพรสค็อทท์** (เจฟฟ์ บริดเจส) นักสัตววิทยาจากมหาวิทยาลัยพรินซ์ตัน ซึ่งกำลังจะเดินทางไปยังเกาะหัวกระโหลกเช่นเดียวกัน เนื่องจากได้รับรายงานว่า มีสัตว์ สมัยก่อน ประวัติศาสตร์ที่ยัง คงมีชีวิตอยู่ที่นั่น

ระหว่างการเดินทางกลางทะเล เรือได้รับสัญญาณขอความช่วยเหลือ แต่สัญญาณนั้นก็ขาดหายไปก่อน ที่ จะ กำหนด ตำแหน่งที่มาของสัญญาณนั้น ได้

ระหว่างการประชุมเจ้าหน้าที่ประจำเรือ วิลสันได้เปิดเผยให้ทุกคนรู้ว่า การเดินทางครั้งนี้ เป็นการเดินทางไปสำรวจแหล่งน้ำมันซึ่งอาจจะเป็นแหล่งที่ใหญ่ที่สุด

ในโลก เพรสค็อทท์เข้ามาขังจิ้งหะและแสดงตัวเองว่า เป็นศาสตราจารย์ จาก มหาวิทยาลัย วิลสัน ไม่เชื่อและกล่าวหาว่าเพรสค็อทท์เป็นสายลับจากบริษัทคู่แข่ง แม้เพรสค็อทท์จะ นำบัตร สมาชิก แผนก สัตว์ดึกดำบรรพ์แห่งมหาวิทยาลัยพรินซ์ตันมาแสดง

ระหว่างที่กำลังโต้ตอบกันอยู่นั้นเอง ทางภาคฟ้าก็รายงานมาว่า พบ เรือชูชีพลำหนึ่ง ผู้ที่มากับเรือชูชีพนั้นคือสาวสวย ชื่อ **ควอน** (เชลลีย์ แลงจ์) ซึ่งอยู่ในชุดราตรี และกำลังสลบไสลไม่ได้สติ

เมื่อเธอฟื้นขึ้นมาในห้องแคบินของ **กัปตันรอสส์** (จอห์น แรนคอล์ฟ) ควอนก็เล่าให้วิลสันและเพรสค็อทท์ฟังว่าเธอกำลังเดินทางไปยังช่องกวงร่วมกับนักสร้างหนึ่งผู้หนึ่งเพื่อไปถ่ายทำหนังที่นั่น แต่เรือเกิดระเบิดอับปางลงเสียก่อน

วิลสัน เพรสค็อทท์ ควอน และ **แบ็กส์ลีย์** (เรอเน่ โอเบอร์โซนวีส) นักวิทยาศาสตร์ซึ่งทำงาน ให้กับ บริษัทเพทร็อกซ์ พร้อมด้วยลูกเรือ พวกมันลงเรือเล็กฝ่าหมอกไปขึ้นฝั่งบนเกาะ และเดินทางข้ามภูเขาไปจนถึงหมู่บ้านที่ตั้งอยู่ติดกำแพง

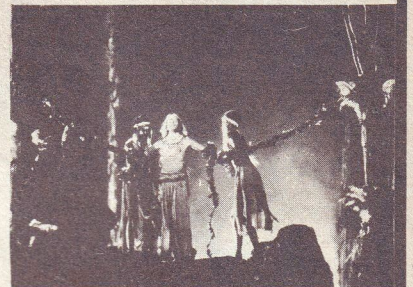
ใหญ่ ทั้งหมดได้เห็นพิธีกรรมประหลาดของชาวเกาะ หญิงสาวสวยถูกนำตัวขึ้นนั่งบนคานหามตรงไปสู่ประตูกำแพง บรรดาชาวเกาะที่เข้าร่วมขบวนพากันร้องว่า “คอง...คอง...คอง”

พวกนักรบชาวเกาะมองเห็นตัวกลุ่มผู้บุกรุกที่เนินเขา จึงพากันเข้ามารุมล้อมและแสดงท่าว่า จะยึดตัวควอนเอาไว้ แต่ก็ถูกยิงต่อต้านจนต้องถอยร่นไป

เมื่อกลับมาถึงเรือ เพรสค็อทท์ก็ยังแน่ใจว่ายังมีสัตว์ยุค ก่อน ประวัติศาสตร์หลงเหลืออยู่บนเกาะ โดยอ้างหลักฐานจากการที่ชาวเกาะร้องว่า “คอง” แต่วิลสันไม่เชื่อ และออกคำสั่งลูกเรือให้ยิงลงทุกตัวที่สูงเกินกว่า 4 ฟุต โดยไม่สนใจว่าจะเป็นสัตว์ยุคไหน

ด้วยความหวังว่า จะ ได้ พบสิ่งที่ยาก่อนคนอื่น ๆ เพรสค็อทท์แอบลงเรือเล็กขึ้นไปบนเกาะ ได้พบกับควอนซึ่งออกมาตกปลา ควอนถูกชาวเกาะจับตัวได้และนำไปยังหมู่บ้านของพวกตน

ควอนถูกบังคับให้กินยาจนหมดสติ ชาวเกาะแต่งตัวให้เธอ ด้วยผ้า และ ขน นก และนำไปมัดไว้บนแท่นบูชาหลังกำแพง เพื่อเป็นเครื่องสังเวยแก่คอง แล้วพวกชาวเกาะก็จัดการปิดประตูกำแพงและรออยู่ภายนอก มีเสียงโครมครามดังมาจากในป่า พวกชาวเกาะพากันตื่นตกใจและร้องว่า “คอง...คอง...คอง” ควอนเงยหน้าขึ้นและก็พบกับสิ่งที่ยิ่งใหญ่ที่สุด เธอเป็นลมสลบ สิ่งที่ยกอุ้มตัวเธอไปจากแท่นบูชา

วิลสัน เพรสค็อทท์และลูกเรือกลับมายังหมู่บ้านเพื่อตามหาตัวควอน ชาวเกาะกำลังมีงานฉลองเครื่องสังเวยคอง พิธีต้อง

สิ้นสุดลงเมื่อลูกเรือระดมยิงทำให้พวกชาวเกาะแตกหนีกระจัดกระจาย เพรสค็อทท์บินข้ามกำแพงไปพร้อมกับ โบน (จูเลียส แฮร์ริส) และเปิดประตูกำแพง ทั้งสองพบว่า

ทุกอย่างสายเกินไป ควอนหายไปแล้ว ควอนซึ่งตกเป็นเชลยของคอง หลับสนิทในคืนนั้น แต่พอรุ่งเช้า เธอก็พยายามจะหนี คองติดตามจับ ควอนตกลงไปในบ่อโคลน และคองก็นำตัวเธอไปอาบน้ำชำระร่างกายที่น้ำตก

ขณะเดียวกัน วิลสัน กลับไปที่เรือทั้งให้ เพรสค็อทท์ คอยติดตามช่วยเหลือ ควอนต่อไป พร้อมกับ โบน **คาร์นาฮาน** (เอ็ด โลเทอร์) **การ์เซีย** (จอร์จ มอเรโน) และ **ทิมมอนส์** (มาร์วิน กาลโล)

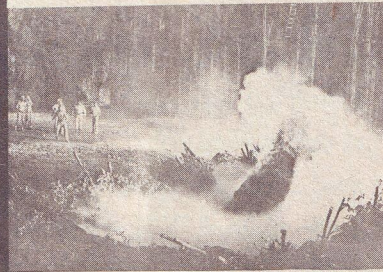
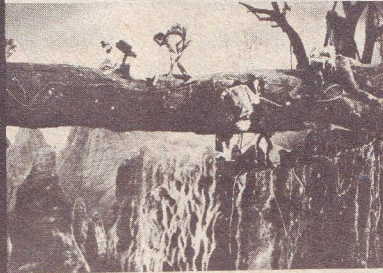
ทั้งห้าคนไปถึงหน้าผา ซึ่งมี ขอนไม้ทอดเป็นสะพานข้ามอยู่ เพรสค็อทท์ข้ามไปก่อนโดยปลอดภัย แต่ขณะที่คนอื่นๆ กำลังข้ามกันอยู่นั้นเอง คองก็โผล่ออกมาจากป่าและจับขอนไม้พลิกคว่ำ โบนเกาะรากไม้ไว้ได้ แต่คนอื่นๆ ตกลงไปตายหมด เพรสค็อทท์หลบเข้าไปอยู่ในถ้ำเล็กๆ และให้ โบนกลับไปยังชายหาด เพื่อ ตาม วิลสัน และ คนอื่นๆ ส่วนตัวเองก็ออกติดตามต่อไปที่ชายหาด วิลสันกำลังนึกหาทางที่จะได้เงินโดยการนำตัวคองไปยังนิวยอร์ก

เพรสค็อทท์ไปพบคองกำลังต่อสู้กับงูยักษ์ คองเป็นฝ่ายชนะ แต่แล้วก็พบว่าเพรสค็อทท์พาตัวควอนหนีไปแล้ว คองได้ตามไปจนถึงหน้าผา เพรสค็อทท์และควอนตัดสินใจกระโดดหน้าผาเพื่อให้พ้นคอง

ที่กำลังเฝ้าหมู่บ้าน วิลสันและลูกเรือช่วยกัน ชุบ หลุม ใหญ่ บัก ขวาก ขุดยาสลบ

เตรียมไว้ถักคอง เพรสค็อทท์และควอนมาถึงในขณะที่จะประตูกำลังจะปิด เมื่อคองตามมาทันก็พังประตูเข้ามา และ หล่น ลงไปในหลุมที่ถักไว้

คองสลบและถูกจับล่ามโซ่หน้าตัวขึ้นเรือ วิลสันบอกเพรสค็อทท์และควอนว่าเขาจะนำตัว คอง ไปออกแสดงที่ นิวยอร์ก ควอนไม่พอใจแผนหาเงินนี้ เธอพยายาม

ป้องกันคอง และบอกว่าคองควรจะไถ่กลับ ไปอยู่กับพวกชาวเกาะตามเดิม เพรสค็อทท์สนับสนุนควอน และอ้างว่าชาวเกาะนับถือคองมาก ยกให้เป็นพระเจ้าของพวกตน มีอำนาจเหนือทุกสิ่งทุกอย่างในการดำเนินชีวิต

ควอนและเพรสค็อทท์พธอครักกัน อยู่บนคากฟ้าเรือ ผ้าพันคอของควอนหลุดและปลิวตกลงลงไป ไต่ท้องเรือ ซึ่งคองถูกขังอยู่ คองเกิดกลัวและจะอาละวาดพังเรือ ควอนจึงต้องหย่อนตัวลงตามข้อระบายนาคาทเพื่อที่จะไปลอบให้มันสงบ

ในโรงแรมที่นิวยอร์ก เพรสค็อทท์บอกวิลสันว่าเขาจะไม่ยอมร่วมมือ หาเงิน โดยอาศัยคอง แต่วิลสันก็ขู่บังคับให้ควอนตกลงร่วมมือกับเขาในการนำคองออกแสดงสวนสาธารณะ

ที่สวนสาธารณะนิวยอร์ก ผู้คนจำนวนมากหลายนพันพากันหลั่งไหล เข้ามาเพื่อชมสัตว์ยักษ์ คองถูกนำตัวเข้ามาโดยซ่อนไว้

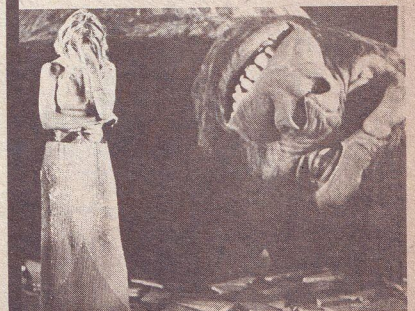

ในถ้ำน้ำมันขนาคายักษ์ เวทีได้จัดเป็นแท่นบูชาเหมือนบนเกาะ และควอนในชุดราตรีสีเงินถูกจับมัดไว้ เมื่อถึงถูกยกขึ้น ผู้คนก็พากันตื่นเต้นเมื่อได้เห็นลิงยักษ์ ช่างภาพถ่ายรูปแสงจาก แฟลช เป็น ประกาย วูบวบบองเข้าใจว่าควอนตกอยู่ในอันตรายจึงแตกวิ่งหนีออกมา

ความวุ่นวายเกิดขึ้น เพรสค็อทท์ซึ่งมาร่วมชมอยู่ด้วย รีบเข้าไปหาควอน ประธานบริษัทเพร็อกซ์โกรธมาก และ ตะโกนไล่วิลสันออกจากงาน วิลสันหุคหุคจะถูkcองเหยียบตาย

เพรสค็อทท์พาควอนหนีขึ้น รถลอยฟ้า คองทำลายรถ แต่ทั้งสองหลบออกมาได้ก่อน ชะโมยมอเตอร์ไซค์ขับหนีต่อไป และหลบเข้าไปอยู่ในบาร์แห่งหนึ่ง แต่คองก็ตามมาทันและจับตัวควอนไปได้

คองพาตัวควอนหนีขึ้น ไปอยู่บนยอดตึกศูนย์แสดงสินค้าโลก ซึ่งสูง ที่สุด ใน นิวยอร์ก เครื่องเฮลิคอปเตอร์บินวนเวียนอยู่โดยรอบ ตราบใดที่ควอนยังอยู่ในมือของคอง จะไม่มีใครกล้ายิงเพราะกลัวว่าเธอจะเป็นอันตรายไปด้วย ควอนห้ามคองไม่ให้วางตัวเธอลงเพราะจะเป็นโอกาสให้ คองถูกทำร้ายได้ แต่คองก็ยอมสละชีวิตของตนเพื่อความปลอดภัยของหญิงสาวผู้เป็นที่รัก.

ปี 1929 เมอเรียน ซี. คูเปอร์ นักสร้างหนังสารคดี เดินทางไปแอฟริกา เพื่อถ่ายฉากหนึ่งผจญภัยเรื่องหนึ่ง ขณะที่ยู่ที่นั่นคูเปอร์ก็เกิดความคิดขึ้นมาว่า น่าจะมีหนังสักเรื่องที่มีตัวเอก เป็นลิงกอริลล่ายักษ์ เขาเห็นว่าภาพบางฉาก บางตอนที่ควร จะบรรจุไว้ในหนังเรื่องนี้ กอริลล่ายักษ์ต่อสู้กับกิ้งก่ายักษ์ จากนั้นก็เข้าไปล่าระวางใน เมืองใหญ่ ก่อนที่ความรุนแรงทั้งหลายนั้น จะสิ้นสุดลง คูเปอร์ถึงกับขี้สอให้เจ้ากอริลล่ายักษ์ว่า “คอง”

ความคิดฝันของ คูเปอร์ ถูกเก็บเข้าลิ้นชักเอาไว้เป็นเวลาถึง 2 ปี แต่พอถึงปี 1931 เมื่อเขาไปทำงานกับบริษัท อาร์. เค. โอ. คูเปอร์ก็สามารถเกลี้ยกล่อม เซวิก โอ. เชลสติก หัวหน้าฝ่ายผลิตให้เชื่อได้ว่าหนังเกี่ยวกับลิงยักษ์ตัวนี้ จะประสบความสำเร็จ และถึงกับหาตัวคนที่จะมา ช่วย ทำให้หนังเรื่องนี้เป็นผลสำเร็จได้มาเป็นตัวประกันคือ วิลลิส โอเบรียน ผู้มีชื่อเสียงทางด้านการสร้างหุ่นจำลองของสัตว์ล้านปีต่างๆ เช่น ไดโนเสาร์ และอื่นๆ เพื่อใช้ในการถ่ายทำหนังมาหลายเรื่องแล้ว

โอเบรียนมีเทคนิคพิเศษซึ่งเขาเป็นผู้ปรับปรุงจนสามารถใช้ได้ผลสมบูรณ์ ในหนังเรื่อง The Lost World เมื่อปี 1925

เขาใช้วิธีการสร้างหุ่นไดโนเสาร์ตัวเล็กๆ ที่สามารถเคลื่อนไหวย้ายบางส่วนได้ และวิธีการถ่ายทำที่เขาใช้ก็คือ วิธีการที่เรียกว่า Stop-Action คือถ่ายทีละเฟรม หยุดเว้นช่วงเพื่อจัดทำทางเคลื่อนไหวของหุ่นจำลองนั้น เบลอ โอเบรียน ก็สามารถสร้างภาพเคลื่อนไหวของสัตว์ล้านปี การต่อสู้ที่น่าตื่นเต้น บนจอภาพยนตร์เป็นผลสำเร็จ คูเปอร์และโอเบรียน ร่วมกันสร้างหุ่นกอริลล่าขึ้นมาเพื่อทดลองการถ่ายทำ ปรากฏผลเป็นที่พึงพอใจ และก็พร้อมที่จะถ่ายทำหนังเรื่องนี้แล้ว

แต่การทดลองกับการถ่ายทำจริงๆ มีความยากง่ายต่างกันมากมาย ในฉากส่วนมาก เจ้าลิงยักษ์ “คอง” เป็นเพียงหุ่นที่มีความสูง 16 นิ้ว ถ่ายทำในฉากขนาดจิ๋วที่สร้างขึ้นมาเป็นพิเศษ หุ่นนี้สร้างขึ้นด้วยความละเอียดประณีตอย่างยิ่ง แขนขา นิ้วมือ และปากเคลื่อนไหวได้ นอกจากนี้ยังมีหุ่นไดโนเสาร์ ที่ใช้ประกอบใน ตอนหนึ่งอีกด้วย การถ่ายทำที่ใช้วิธี Stop-Action เช่นเค็ม ใช้เวลาถ่ายวันละ 10 ชั่วโมง ได้รับความยาวของฟิล์ม 25 ฟุต ซึ่งเมื่อเอาไปฉายจริง ๆ จะใช้เวลาเพียง 30 วินาที

ในฉากที่ใช้คนแสดงร่วมด้วย โอเบรียนใช้เทคนิคต่างๆ กันหลายอย่าง เขาสร้างมือและแขนของลิงยักษ์ขึ้นมีความยาว 8 ฟุต สำหรับตอนที่ “คอง” อ้อมตัวนางเอก ซึ่งแสดงโดย เฟย์ เรย์ บางครั้งเขาก็ถ่ายภาพผู้แสดงแล้วนำไป ประกอบ กับส่วนที่ถ่ายทำจากหุ่นลิงยักษ์ เทคนิคบางอย่างที่เขาใช้ถูกเก็บไว้เป็นความลับจนกระทั่งทุกวันนี้

ในที่สุด King Kong ก็พร้อมที่จะนำออกฉายในปี 1933 และก็กลายเป็นหนังฮิปปี้ในทันที ผู้ชมพากันตื่นตะลึงในความสมจริงของการถ่ายทำ และเนื้อเรื่องยังสร้างความเห็นอกเห็นใจของคนดูที่มีต่อลิงยักษ์ ซึ่งมีการโฆษณาว่าเป็น “พระเอกที่ซึ้งที่สุดและผิวกล้าที่สุดในโลกภาพยนตร์”

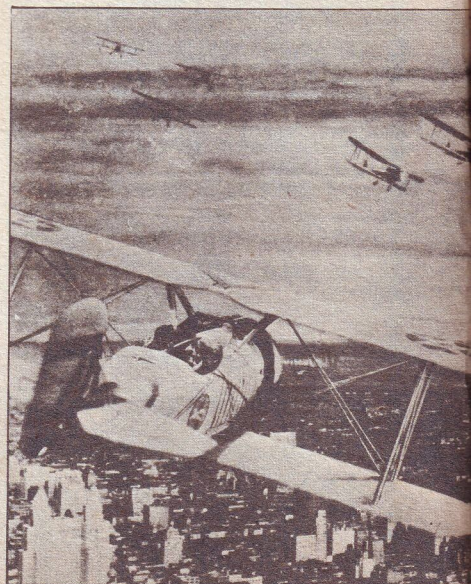
ถ้าจะนับตามมาตรฐานของปัจจุบัน

นี้แล้ว เนื้อเรื่องของ King Kong ก็เป็นหนังที่ดำเนินไปอย่างเชื่องช้าและค่อนข้างหยาบ เริ่มเรื่องเมื่อนักสร้างหนัง คาร์ล เคนแฮม (แสดงโดยโรเบิร์ต อาร์มสตรอง) ออกเดินทางไปสู่เกาะหวัะโหลก นอกฝั่งแอฟริกา เพื่อถ่ายทำหนังเกี่ยวกับสัตว์ประหลาดตัวหนึ่ง ซึ่งตามตำนานกล่าวว่าอาศัยอยู่ที่นั่น เมื่อขึ้นเกาะได้ เคนแฮมและลูกน้องก็ถูกชาวเกาะจับตัวได้ นางเอกของเรื่อง เฟย์ เรย์ ถูกนำตัวไปลงเวกคอง ซึ่งโผล่ออกมาจากยว้าทางอันน่าสะพรึงกลัวและอึดอัดเธอไป

จากนั้นก็ เริ่ม ฉาก ตื่นเต้น ที่สุดในประวัติศาสตร์สร้างหนัง เคนแฮมและลูกน้องติดตามกิงคองเข้าไปในป่า และต้องเผชิญภัยนานาประการ กิงคองฆ่าไดโนเสาร์ เขาสะพานขอนไม้ ให้คนตกลงไปในเหวที่ลึกลับ จับตัวพระเอกของเรื่อง (บรูซ คาบ็อต) ผูกเชือกแขวนเหมือนลูกช้าง และก่อร่างของนางเอกคนสวยไว้แนบออกอยู่ตลอดเวลา

ในที่สุดเคนแฮมก็ปราบกิงคองลงได้โดยใช้แก๊สยาสลบ และนำตัวกลับไปนิวยอร์กเพื่อนำตัวออกแสดงเก็บเงิน ในคืนวันเปิดการแสดง แสงแฟลชจากกล้องของ

จุดจบของกิงคองบนตึกเอ็มไพร์สเตท

นักหนังสือพิมพ์ทำให้คิงคองตื่น สะบัดโซ่ ฆาตและอาละวาด ฉากคิงคองอาละวาดในเมืองนิวยอร์ก เป็นฉากสำคัญมากอีกฉากหนึ่ง คิงคองพังกำแพง พังรถไฟลอยฟ้า สร้างความตื่นเต้น ออกัน ขวัญแขวนไปทั่ว ในขณะนั้นพระเอกได้ไปรับตัวนางเอกออกจากโรงแรม ขณะที่ทั้งสองกำลังนึกขอบคุณพระเจ้าที่ช่วยให้ตนรอดพ้นภัยมาได้ ใบหน้าของคิงคองก็ปรากฏที่หน้าต่าง พระเอกถูกเหวี่ยงไปทางหนึ่ง คิงคองก็คว้าตัวนางเอกซึ่งกรีดร้องอย่างสุดเสียง (ผู้กำกับการแสดงสั่งให้เพย์ เรย์ กรีดร้องให้ดังและ

คิงคอง (1933) กำลังพันคอกับ โดโนเสาร์ เพย์ เรย์ วิเคราะห์อยู่บนต้นไม้

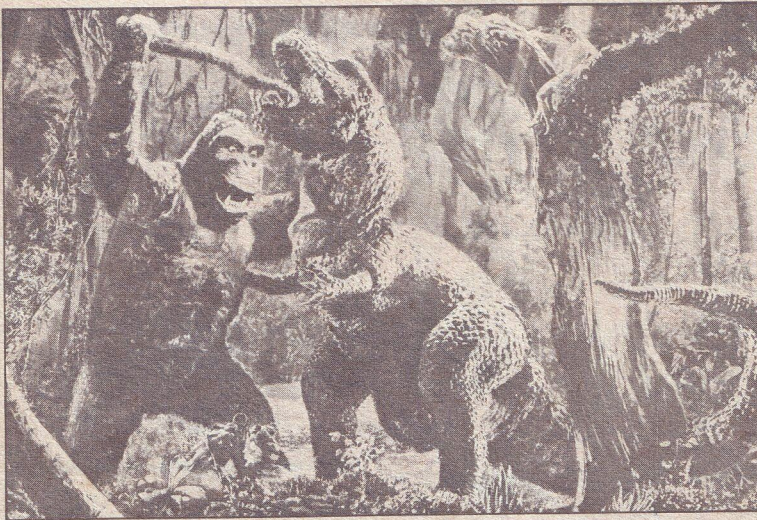
นานที่สุดเท่าที่จะทำได้ และเธอก็ปฏิบัติตามโดยดี) จากนั้นก็พาตัวเธอไป

เช้าวันรุ่งขึ้น คิงคองไปปรากฏตัวอยู่บนยอดตึกเอ็มไพร์สเตท ซึ่งเพิ่งสร้างเสร็จใหม่ๆ และครองตำแหน่งตึกสูงที่สุดในโลก ในฉากโคลแม็กซ์ของเรื่อง เครื่องบินประจันบานถูกเรียกให้ออกมาปฏิบัติการบินวนเวียนอยู่รอบตัวคิงคอง เหมือนแมลงหวี่แมลงวัน ระดมยิง สารพัดกระสุนเข้าสู่หน้าอกของคิงคอง คิงคองทรุดตัวลง วางร่างของนางเอกลงบนกระเบื้องตึกแล้วก็หล่นลงมาตายเบื้องล่าง คาร์ล เดนแฮม กล่าวว่ “ความงามนั่นเอง ที่สังหารเจ้าสัตว์ร้ายลงได้”

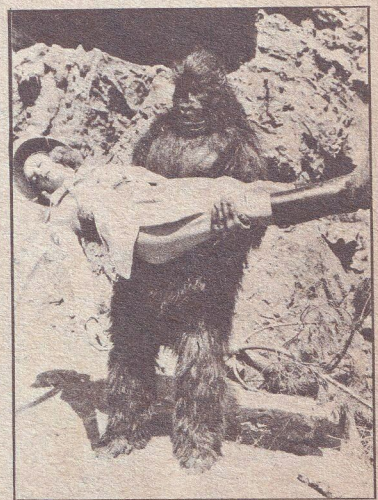
โดยความเห็น พ้อง ต้อง กัน ทั่ว ไป King Kong เป็นหนังที่ดีที่สุดในการบรรเทาหนังประเภทเดียวกัน แม้ในบางฉากจะดูพิลึกพิลั่น เมื่อเทียบกับมาตรฐานในปัจจุบัน เทคนิคพิเศษของ โอ เบียร์นยังไม่มีใครทำได้ดีกว่านี้ แต่มันไม่ใช่เพียงแค่นั้น คิงคองไม่ได้เป็นเพียงหุ่นยนต์กลไก มันสามารถสร้างและแสดงบุคลิกของตนเองออกมาให้เห็นได้ นักดูหนังมองเห็นความงามของนางเอกในสายตาของคิงคอง ตื่นเต้นและเอาใจช่วยเหมือนมันเข้าต่อสู้กับศัตรู และนึกสงสารเมื่อมันพบจุดจบ พวกมันลืมไปจนหมดสิ้นว่าคิงคองเป็นเพียงสัตว์สมมุติ

เป็นธรรมชาติอยู่เองเมื่อ King Kong ได้รับความสำเร็จอย่างงดงามเช่นนี้ ก็จะต้องมีการสร้างตอนต่อขึ้นมา อย่างไรก็ตามก็เนื่องจากไม่สามารถจะเรียกให้คิงคองฟื้นคืนชีพขึ้นมาได้อีกต่อไปแล้ว ที่จะมาจับบทบาทต่อไปก็จะต้องเป็นลูกของคิงคอง ซึ่งก็มีตามออกมาจนได้

แต่ Son Of Kong ซึ่งนำออกฉายตามติดมา โดยทั้งช่วงเวลาห่างกันเพียงไม่กี่เดือน กลับไม่ทำเงินอย่างที่หยาบมันบั้นมือกันไว้ เหตุผลข้อหนึ่งก็คือ ถึงแม้เทคนิคในการถ่ายทำ Son Of Kong จะทำได้

King Kong (1933) ของ R.K.O. Radio Pictures

คิงคองตัวปลอมใน Tim Tyler's Luck (1937) ใช้คนแสดง

ดีพอกับ King Kong ก็ยังไม่สามารถสร้างความตื่นเต้นได้เท่า และ King Kong ก็ยังไม่เลื่อนไปจากความทรงจำของผู้คนทั่วไป

ลูกของกิงคองจึงกลายเป็นเพียงเงาเลือนๆ ของพ่อ ตัวเล็กกว่า ผิวขาว และยังคงนิสัยเล่นแบบเด็กๆ อยู่มาก เนื้อเรื่องก็เดินตามรอยเดิม การ์ด เคนแฮมหลบหนีออกจากนิวยอร์ก เนื่องจากไม่สามารถหาเงินมาชดใช้ค่าเสียหายอันเกิดจากการอาละวาดของกิงคองได้ หลังจากท้อแท้ๆ อยู่ในมหาสมุทรแปซิฟิกอยู่พักหนึ่ง เคนแฮมก็ได้ข่าวลูกของกิงคอง จึงออกติดตามค้นหา จากนั้นเรื่องก็ดำเนินไปตามรอยเดิม แต่คราวนี้เคนหาพาทั้งวงแหวนหาวนอน Son Of Kong ไม่อาจเทียบได้กับพ่อของมัน

อีกหลายปีต่อมา วิลลิส โอเบเรียน ก็ใช้ความพยายามอีกครั้ง ในหนังเรื่อง Mighty Joe Young ปี 1949 เฮอร์โนสท์ บี. เซิตแซ็ค กลับมาเป็นผู้กำกับการแสดง เป็นครั้งที่สาม คราวนี้ลิงยักษ์มีขนาดเล็กกว่าเดิมคือสูงเพียง 10 ฟุต และเชื่อยิ่งกว่าลูกของกิงคอง ชื่อ โจ ยัง เป็นสัตว์เลี้ยงของเด็กสาวสวย (แสดงโดย เทอร์รี มัวร์) ซึ่งอยู่ในแอฟริกา หนุมเคาบอยอเมริกันผู้หนึ่งเดินทางไปยังแอฟริกา พบเด็กสาวรักกัน และเกลี้ยกล่อมให้เธอพาตัว โจ ยัง ไปออกแสดงในอเมริกา

จากนั้น เรื่องก็ดำเนินไปอย่างที่รู้ๆ กันอยู่แล้ว โจ ยัง ปรากฏตัวบนเวที ต่างกับกิงคองตรงที่มันไม่ได้ ส่ง เสียง แผ่กระจาย หายืนอยู่โดยสงบ ในมือทั้งสองข้างมีร่างเด็กสาวซึ่งกำลังเล่นเปียโนเพลง Beautiful Dreamers ซึ่งเป็นเพลงโปรดของมัน แค่นั้นแล้ว แสงไฟและเสียงอื้ออึงของผู้คนก็ทำให้มันตกใจ และสะบัดหลุดจากโซ่ที่ล่ามไว้จากโจ ยัง ออกอาละวาดไปในที่กลับ และปล่อยสัตว์ที่ถูกขังไว้ในกรง เป็นตอนที่ดีที่สุดของหนังเรื่องนี้

ตำรวจตามล่า และจับตัวลิงยักษ์ได้อย่างออกจะง่ายดายอยู่ และเตรียมที่จะฆ่ามันเสีย แม้เด็กสาวจะอ่อนน้อมขอร้องโดยอ้างว่าเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นจากการเข้าใจผิด จนกระทั่งเคาบอย หนุม เชา รด แวน มาคันหนึ่ง และจัดการลี้ภัยตัวลิงยักษ์ไปโดยมีตำรวจตามไปติดๆ ขณะที่ตำรวจตามมาใกล้จะทันนั่นเอง โจ ยัง ก็หยุดช่วยบรรดาเด็กกำพร้าที่ติดอยู่ในตัวตึก ซึ่งกำลังถูกไฟไหม้ เป็นการพิสูจน์ให้เห็นถึงความมีน้ำใจอันแท้จริงของมัน ทางทางจึงตัดสินใจปล่อยมันไป โจ ยัง กลับไปใช้ชีวิตอย่างมีความสุขสงบในแอฟริกาตามเดิม

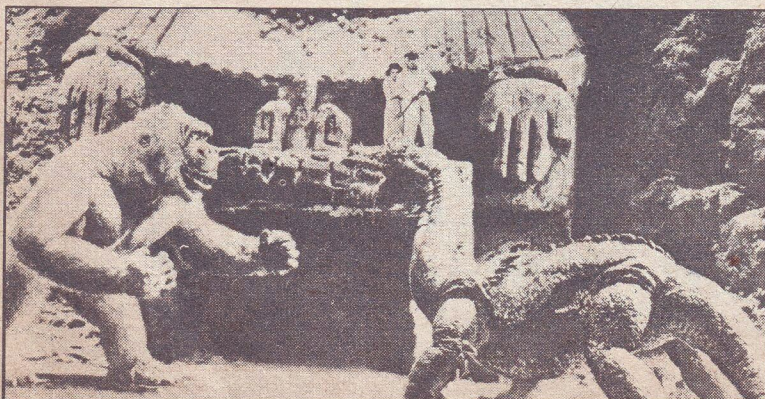
เป็นเวลาหลายสิบปีแล้ว ที่ก่อนหน้านี้ King Kong จนกระทั่งถึงปัจจุบันนี้

ที่กอริลล่าจะถูกสร้างภาพให้เป็นสัตว์ที่ร้ายอยู่เสมอ ทั้งๆ ที่โดยเนื้อแท้แล้ว กอริลล่าเป็นสัตว์ที่สุภาพมาก เมื่อไม่มีใครไปรบกวนมัน กินผลไม้เป็นอาหาร ไม่ใช่เนื้อสัตว์ และจะไม่ทำร้ายมนุษย์นอกจากว่าจะถูกทำร้ายก่อน ถึงกระนั้น รูปร่างของมันก็ดูจะเหมาะสมสำหรับตัวร้ายในหนัง นักสร้างหนังทุกประเทศทั่วโลก จะต้องมีสักครั้งหนึ่งเป็นอย่างน้อยที่ใช้กอริลล่าเป็นตัวร้ายของเรื่อง

และความสามารถ ในการ สร้าง ตัว กอริลล่าก็แตกต่างกันออกไป ในตอนหนึ่งของหนังชุด Tim Tyler's Luck ซึ่งเป็นหนังชุดที่ได้รับความนิยมพอสมควรในช่วงปี 1930 เห็นได้ชัดว่าลิงกอริลล่าในเรื่องนี้ใช้คนแสดง โดยให้สวมเครื่องแต่งตัวและหัวกอริลล่า ทาราสาวที่ร่วมแสดงพยายามอย่างเต็มที่ที่จะแสดงความหวาดกลัวออกมา แต่เสื้อผ้าสะอาดเอี่ยม รองเท้าบูทเป็นมัน วาววับของเธอก็ไม่น่าเป็นใจเอาเสียเลย ถึงกระนั้น ก็ยังพอไปได้สำหรับผู้ที่ชอบดูหนังเกี่ยวกับกอริลล่าเป็นพิเศษ □

เฟย์ เรย์ และ บรูซ คาบอท

ลูกชายกิงคองกำลังบู๊กับ (ลูกสาว ?) ไคโนเสาร์ ใน Son Of Kong (1933)

ชำแหละคิงคอง

□ การทำงานของสมอง ■

เช่นเดียวกับหนู
น้อยโอลิเวอร์ซึ่งไม่อาจเข้าใจสภาพ
ของสังคมมนุษย์ที่เป็นอยู่ได้ แต่มี
ความรู้สึกธรรมชาติเหนือกว่าความรู้-
สึขของคนทออาจารกรรมชาติทั่วไป

□ สายตา ■

สามารถมองเห็นสิ่งต่างๆได้
ชัดเจนในรัศมีหนึ่งกิโลเมตร

□ หู ■

ได้ยินแม้แต่เสียงใบไม้กระทบกัน
ห่างจากตัว 100 เมตร

□ รอบอก ■

12 เมตร

□ แขนยาว ■

9 เมตร

□ ขา ■

3 เมตร

□ ขา ■

8 เมตร

□ สูง ■

20 เมตร

□ น้ำหนัก ■

55 ตัน

□ พละกำลัง ■

แรงตบเหนือกว่าน้ำหนัก
หมัดของแชมป์โลก โมฮัมเหม็ด อาลี
หนึ่งแสนเท่า สามารถจับเครื่องบิน
ประจันบานขว้างได้สบาย

□ อุปนิสัย ■

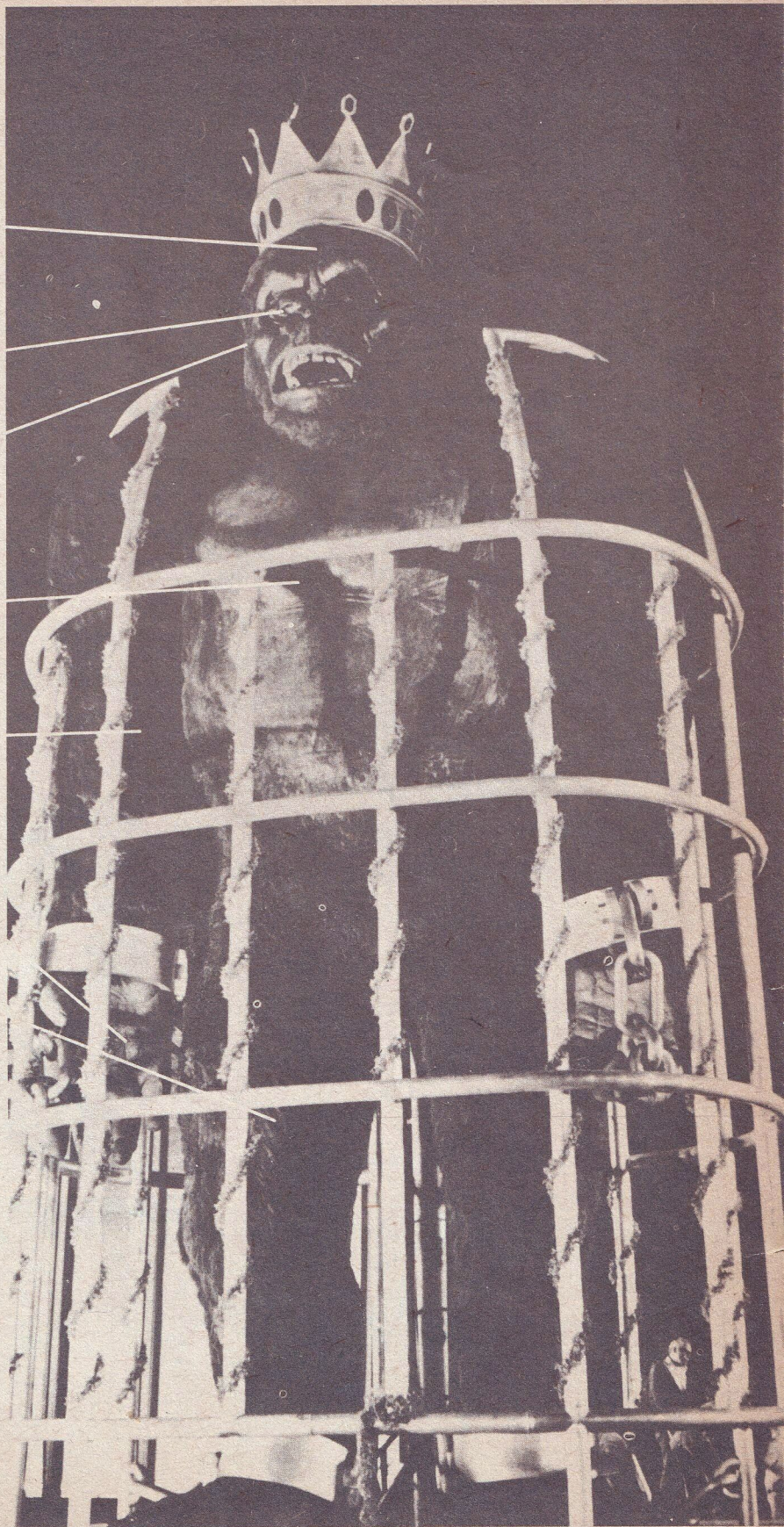
หลังจากที่มึนงงขณะในการ
ต่อสู้แต่ละครั้ง จะใช้กำปั้นทุบอก
และส่งเสียงร้องด้วยความยินดี
ปกติมันสยราเริงอยู่เสมอ แต่อา-
รมณ์เสียง่าย และค่อนข้างรุนแรง

□ อาหาร ■

ชอบกินผลไม้ เช่น กล้วย
หรือมะม่วง

□ ที่อยู่อาศัย ■

อยู่ในป่าลึกแถบคาบ
สมุทรอินเดีย หน้าหนาวจะไปอยู่
ในถ้ำบนภูเขา

ในที่สฤ ภาระอันหนักและต้องใช้เวลายาวนาน ในการค้นหาตัวสาวอเมริกันเพื่อที่จะให้มารับบทสาวโสเภณั้ครอง หัวใจของลึงยกัษสูง 40 ฟุต ก็มาถึงสฤลงตรงที่นางแบบสาวอายุ 27 เซสสิกา แลงจ์

เซสสิกาใช้เวลาเตรียมตัวเพียง 2 ชั่วโมง เมื่อเธอได้รับข้อเสนอให้ออกเดินทางจากนิวยอร์กไปสู่ฮอลลีวู้ด เพื่อทำการทดสอบหน้ากล้องในบทของ ทวอน จาราสาวผู้เผชิญหน้ากับคิงคอง เซสสิกาแอบสารภาพว่า เธอฝันถึงโอกาสที่จะได้มาสู่ฮอลลีวู้ดในฐานะนักแสดงเช่นนี้อยู่มานานแล้ว แต่ก็ไม่เคยคิดว่ามันจะเป็นความจริงขึ้นมาได้

เซสสิกาเกิดที่มินนิโซต้า “เราย้ายบ้านกันบ่อย” เธอเล่า “ดูเหมือนว่าฉันจะได้ไปอยู่ตาม เมืองเล็กๆ มาเกือบทั่ว สหรัฐแล้วละ” อย่างไรก็ดี เธอก็ได้เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยมินนิโซต้า จากนั้นก็เดินทางไปอยู่ปารีส 2 ปี เพื่อศึกษาละครเบ้

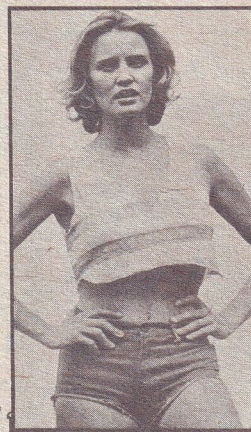
กลับจากปารีส เซสสิกาไปอยู่นิวยอร์กตามแบบฉบับของหญิงสาวที่รักอิสระ ต้องการจะใช้ชีวิตของตนเองอย่างแท้จริงทั่วไป เธอเข้าเรียนวิชาเต้นรำ และในช่วงระยะเวลาสั้นๆ เธอเข้าร่วมแสดงกับคณะโมเดิร์นคานซ์เล็กๆ กลุ่มหนึ่ง แต่ก็ค้นพบได้ว่าความงามของตนเองนั้น เป็นชนิดที่มีลักษณะเด่นพิเศษ อันเหมาะสมสำหรับอาชีพนางแบบมากกว่า และในเมื่ออาชีพนี้เป็นหนทางที่นำใครต่อใครไปสู่ การ เป็น จารามาหลายต่อหลายคนแล้ว เซสสิกา ก็ตัดสินใจเข้าเรียนวิชานางแบบกับสถาบันนอร์เร็น โรเบิร์ตสัน จากนั้นก็กลับไปสู่ปารีสเพื่อเริ่มอาชีพนางแบบ แต่ถึงอย่างไรก็ดี เธอยังถือว่านิวยอร์กเป็นบ้านของตน “มันสั้บสนุนุ่นวายและกับ้าดี” เธอ

ให้ความเห็นเกี่ยวกับเสน่ห์ของนิวยอร์ก ซึ่งทำให้เธอจากไปไหนนานๆ ไม่ได้

ใช้เวลาเพียง 2 ปี เซสสิกา ก็เลื่อนฐานะของตนเองมาเป็นหนึ่งในยอดนางแบบชื่อดังของอเมริกาและปารีส ในสังกัดของสถาบันวิลเฮล์มิน่า ภาพของเธอปรากฏอยู่ตามหน้า นิตยสารชั้นนำทั่วโลก และจากนิตยสารฉบับหนึ่งนี่เอง ที่ทำให้เธอถูกเรียกตัวไปทดสอบหน้ากล้อง

เซสสิกาใช้เวลาพักผ่อนช่วงคริสต์มาสปี 1976 ร่วมกับพ่อแม่ที่มีอาชีพศิลปินเพียงอาทิตย์เดียว แล้วเธอก็ได้รับโทรศัพท์ท่คว่น ตามตัวให้ไปฮอลลีวู้ดอีกครั้ง คราวนี้เพื่อรับบทนำ เนื่องจากผลของการทดสอบเป็นที่พึงพอใจของทุกๆ ฝ่ายที่เกี่ยวข้อง

“ตอนที่เริ่มการถ่ายทำระยะแรกๆ ฉันก็พบว่างานแสดงนั้นมันไม่ไ้่ง่ายอย่างที่คิด มันไม่ใช่ของง่ายๆ นะ ที่จะสร้างอารมณ์อะไรให้เกิดขึ้นมาได้กับเครื่องจักรกลสูง 40 ฟุต ฉันต้องพยายามนี้อยู่เสมอว่ามันเป็นสัตว์ที่มีชีวิตจิตใจจริงๆ ก็นานอยู่เหมือนกันแหละ กว่าฉันจะยอมรับได้ว่ามันคือคู่รักของฉัน”

ผู้คนขานนิวยอร์กจำนวนกว่าสามหมื่นคนที่มามุ่งการถ่ายทำฉากสุดท้ายของเรื่อง เมื่อคิงคองพบจุดจบ หล่นลงมาจากยอดตึก พวกมันประหลาดใจเมื่อพบว่า เซสสิกา ร้องไห้ น้ำตาไหล พรากออกมาจริง ๆ

... เซสสิกา แลงจ์ ขวัญใจคิงคอง... เซสสิกา แลงจ์ ขวัญใจคิงคอง... เซสสิกา แลงจ์

“ฉันมีความรู้สึกมาตั้งแต่แรกอ่านบทแล้ว” เซสติก้าบอก “ตามบทที่ลอเรนโซ เซมเปิล เขียนไว้ฉัน ดูก็คงไม่ใช่สัตว์ร้ายเลย ไม่น่ากลัวสักนิด มันมีความรู้สึกโรแมนติกเหมือนมนุษย์เราเอง และเรื่องมันก็เป็นเรื่องของสาวสวยกับสัตว์ป่าตามแบบในนิทานนั่นเอง”

ถึงแม้การถ่ายทำจะต้องใช้เวลายาวนานกว่า 8 เดือน มันก็เป็นโอกาสให้เซสติก้าได้ไปเที่ยวฮาวาย และอีกครั้งหนึ่งของช่วงเวลานี้ ก็เป็นการถ่ายทำในนิวยอร์ก ซึ่งเป็นเสมือนบ้านของเธอนั่นเอง แต่ที่เธอชอบอยู่บ่อยๆ ก็คือไม่เคยมีมาก่อนว่าบทของเธอจะต้องผจญภัยมากมายขนาดนี้ “กว่าจะเสร็จสิ้นการถ่ายทำแต่ละวัน ฉันก็พักช้า ปล่อยให้ปากเปิดไปหมดทั้งตัว”

ที่เธอจะต้องผจญอยู่เสมอก็คือ ผ้ามือของเจ้าคิงคอง ซึ่งสร้างขึ้นมาจากเศษต่างหากจากตัวคิงคอง เพื่อใช้ถ่ายภาพตอนโดยเฉพาะ และ “บางตอน” ที่ว่านี่ก็เป็นตอนที่เธอจะต้องมีส่วนร่วมอยู่ทุกครั้งนั่นแหละ เซสติก้าก็เลยต้องใจหายใจกว่าอยู่หลายครั้ง เช่นในคราวแรกที่เธอมีบทร่วมกับเจ้ามือนี้ ตามบท เธอจะถูกคิงคองช้อนร่างขึ้นไป กอด แอบกอด เจ้ามือนี้ ช้อนร่างเธอขึ้นไปได้อย่างนุ่มนวล แต่แล้วพอร่างของเธอลอยขึ้นจากพื้น ได้ประมาณ 10 ฟุตนั่นเอง สายบังกับสายหนึ่งก็เกิดหลุด มือพลิกคว่ำ

ทันที และเซสติก้าก็ห้อยต่องแต่งเอาหัวลงอยู่เหนือพื้นเช่นนั้น จนกระทั่งมีคนไปช่วยเอาตัวเธอลงมาได้

เหตุการณ์เช่นนี้เกิดขึ้นเพียงครั้งเดียว ดังแต่นั้นมา เจ้ามือนี้ก็ไม่เกิดอาการพยศขึ้นอีกเลย มีอยู่เพียงบางครั้งที่มันที่มีมันอาจจะแสดงเกินบทไปหน่อย เป็นต้นว่าครางของเธอแรงเกินไป จนหายใจแทบไม่ออก และเป็นรอยฟกช้ำดำเขียว แบบนี้เกิดขึ้นอยู่บ่อยๆ

บทที่เป็นงานหนักอีกตอนหนึ่งของเธอก็คือ ตอนวิ่งหนีคิงคองอยู่ในป่า นอกจากจะต้องหลบหลีกกิ่งไม้ เถาวัลย์ ซึ่งก็จะต้องมีพลาตัสชุดล้อยู่ข้างเป็นธรรมดา แล้วเธอยังต้องตกลงไปในบ่อโคลน วิ่งผ่านปล่องภูเขาไฟที่มีควันกรุ่น หลบหลีกผ่านก้อนหินระเกะระกะ กว่าเสร็จฉากนี้ เธอก็สะบักสะบอมไปทั้งตัว

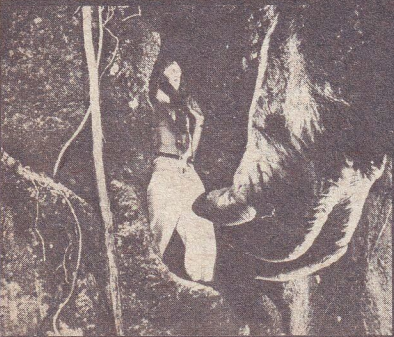
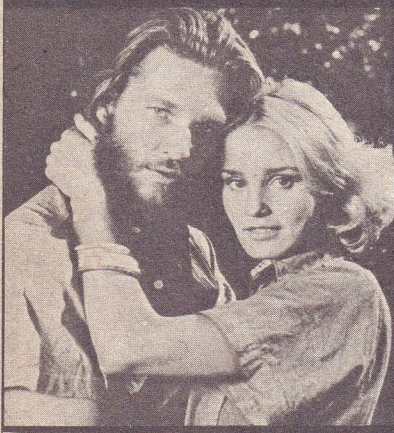
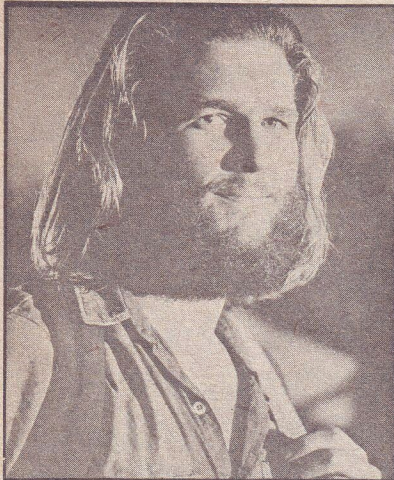
เมื่อออกจากป่าสู่นิวยอร์ก บทของเธอก็ไม่ได้เบาลงเลย ฉากหนีคิงคองในนิวยอร์กโดยอาศัยรถมอเตอร์ไซด์ เป็นฉากที่สร้างความเหน็ดเหนื่อยให้เป็นอย่างยิ่ง พอไปถึงฉากที่ถ่ายในโรงถ่ายที่นิวยอร์ก เธอก็มีบทที่จะต้องไต่ขึ้นไปตามท่อระบายอากาศ และหล่นลงไปบนผ้ามือของคิงคองที่รอรับอยู่ และในอีกฉากหนึ่ง เธอต้องขึ้นไปเดินอยู่บนสะพานเรือสูงจากพื้นถึง 70 ฟุต และยังต้องชะโงกหน้าลงมาเรียกคิงคองที่อยู่เบื้องล่างอีกด้วย

“ถึงตอนนั้น” เซสติก้าบอก “ฉันไม่รู้สึกว่า คิงคองมันน่ากลัวแล้วละ ถ้าเอามาเปรียบกับส่วนอื่นๆ ที่ฉันต้องผจญในการแสดงหนังเรื่องนี้” □ □

จ ชวัญใจคิงคอง... เซสติก้า แลงจ์ ชวัญใจคิงคอง...

เจฟฟ์ บริดเจส

คริส ชาร์นคอน เป็นผู้หนึ่งที่ถูกทาบทามให้เข้ารับบท เพรสคอตท์ ผู้แสดงนำฝ่ายชายใน King Kong แต่เขาปฏิเสธโอกาสสำคัญที่จะได้เข้าร่วมในหนังยิ่งใหญ่ที่สุดเท่าที่เคยมีการสร้างกันขึ้นมา โดยให้เหตุผลว่า “ที่เขาคิดว่าการในหนังเรื่องนี้ก็คือผู้ชายสักคนที่จะคอยตามช่วยเหลือนางเอก อยู่ตลอดเวลา ในขณะที่เนื้อเรื่องเน้นถึงความสัมพันธ์ระหว่างหญิงสาวกับลิงยักษ์ ถ้าผู้ชายคนนั้นไม่ใช่คนที่มีความสามารถ และลักษณะเด่นของตัวเองอย่างแท้จริง เขาจะไม่มีความหมายต่อหนังเลย ผมยังไม่มั่นใจตัวเองถึงขนาดนั้น และยังไม่อยากเสี่ยง”

และหลังจากผ่านการคัดเลือกกันเป็นเวลานานพอสมควร ก็เป็นที่ตกลงกันได้ว่า ผู้ที่จะรับบทเพรสคอตท์นั่นคือ เจฟฟ์ บริดเจส หนึ่งในบรรดานักแสดงหนุ่มที่กำลังรุ่งโรจน์ที่สุดอยู่ในขณะนี้ เจฟฟ์ยอมรับบทสำคัญ เป็นคู่แข่งของคิงคองในช่วงชิงความรักจาก เซตตี้ก้า แลงจ์

เจฟฟ์ บริดเจสได้แสดงความสามารถของตนเองให้เป็นที่ยอมรับของทุกคน นับแต่เขาเริ่มแสดงหนังเรื่องแรก คือ Hall Of Anger และในที่สุด เขาก็ก้าวไปเกินหน้าหนุ่มๆ รุ่นเดียวกันหลายคน ด้วยการได้รับเสนอชื่อเข้าชิง รางวัลตุ๊กตาทอง ถึง สอง ครั้งจากหนังเรื่อง The Last Picture Show และ Thunderbolt And Lightfoot

เจฟฟ์ เกิดเมื่อปี 1949 และก็ดูเหมือนว่าหนทางชีวิตของเขาถูกกำหนดไว้แล้วว่า จะต้องมาทางด้านการแสดง ในเมื่อทั้งพ่อ ลอยด์ บริดเจส และโบ ฟิชเชอร์ ก็เป็นดาราชื่อดังกันอยู่แล้ว พ่ออายุได้แปดขวบ เจฟฟ์ก็เริ่มงานแสดงเป็นครั้งแรกพร้อมกับพ่อ ในหนังโทรทัศน์ชุด Sea Hunt และอีกหกปีต่อมา ก็ร่วมเดินทางไปแสดงละครเรื่อง Anniversary Waltz ตามเมืองต่างๆ กับพ่อและพี่ชาย

เจฟฟ์สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนมัธยมปลายในลอสแอนเจลิส จากนั้นก็ไปเรียนวิชาการแสดงกับบูตา เซเก้น ที่นิวยอร์ก จบออกมายังไม่ทันจะเริ่มงานอาชีพจริงๆ ก็ต้องไปเป็นทหารหน่วยยามฝั่งอยู่สองปี แล้วจึงได้มาเล่นละครเรื่อง Noah ร่วมกับพ่อ

หลังจากได้แสดงฝีมือให้เห็นในหนังเรื่องแรก Hall Of Anger เบอร์เจสส์ เมียร์ทิส คาราเก้ก็ยกเอาตัวไปนำแสดงในหนังที่เขาเขียนบทและกำกับการแสดงเอง คือ The Ying And Yang Of Mr. Go จากนั้นก็ถึง The Last Picture Show ของบิลเคอร์ บ็อกคาโนวิช ซึ่งทำให้เจฟฟ์สามารถก้าวขึ้นมาเป็นหยกเป็นหนึ่ง ใน คาราซันแนวหน้า ผลงานต่อๆ มาของเจฟฟ์พิสูจน์ให้เห็นว่าไม่ใช่การก้าวครั้งสุดท้ายของเขา เส้นทางของเจฟฟ์ในโลกบันเทิงยังทอดไปอีกไกล เขาได้ร่วมแสดงในหนังของจอห์น ฮุสตัน เรื่อง Fat City ตามด้วย Lolly Madonna, Bad Company, The Last American Hero, The iceman Cometh, Thunderbolt And Lightfoot, Rancho Deluxe และ Hearts Of The West

นอกจากความสามารถทางด้าน การแสดงแล้ว เจฟฟ์ยังเป็นนักร้องและแต่งเพลงเป็นงานอดิเรกอีกด้วย เพลงของเขาเพลงหนึ่ง Lost In Space ได้รับคัดเลือกให้เป็นเพลงประกอบหนังเรื่อง John and Mary นำแสดงโดย ดัสติน ฮอฟแมน เคียงคู่ไปกับผลงาน ของ นักแต่งเพลงชื่อดัง คิวินซี โจนส์

ความเห็นของเขาเกี่ยวกับ บทของตนเองใน King Kong “เป็นพระเอกเต็มตัวเลย” เจฟฟ์ยิ้มกว้างขวางก่อนตอบ “แบบเกี่ยวกับ เฮอร์รอลด์ ฟลิ้นน์ หรือหน้ากากดำนั้นแหละ”

เกี่ยวกับตัวคิงคอง “บางครั้งจะรู้สึกว่ามันเป็นยักษ์เป็นมารที่นำกลั้วเป็นที่สุด แต่ในตอนนี้ พเรสคอตท์ก็ตระหนักได้ว่า คิงคองก็คือสัตว์ที่มีความบริสุทธิ์ และ ศีลธรรมในหัวใจ และต้องมากตเป็นเหยื่อของมนุษย์ที่มีแต่ความละโมภ”

เกี่ยวกับหนังเรื่อง King Kong “มันเป็นงานหนัก ผมเหนื่อยทั้งกายและใจ และรู้ตัวดีว่าอาจจะไม่มีความหมายเลย เมื่อเอาตัวเองไปเปรียบกับตัวคิงคอง แต่นั่นแหละ พ่อผมอายุได้สักแปดสิบ ผมคงจะไปดูหนังเรื่องนี้ด้วยความภาคภูมิใจที่ตนเองมีโอกาสดำเนินส่วนหนึ่งของผลงานอันยิ่งใหญ่ที่สุดเรื่องหนึ่งของโลกภาพยนตร์”

"King Kong เป็นเรื่องราวที่แสดงถึงการทำลายธรรมชาติได้อย่างเยี่ยมยอด และ สมบูรณ์ที่สุด คองเป็นสัตว์ที่มีความซื่อ บริสุทธิ์ตามธรรมชาติเหมือนยังคองอาศัยอยู่ในป่า แต่แล้วมันก็กลายเป็นสัตว์ร้าย ที่ทำลาย ทุกสิ่งทุกอย่างที่ขวางหน้า เป็นที่สะพรึงกลัวของผู้คนทั่วไป เพราะว่ามันถูกมนุษย์ที่เล็งผลเลิศมุ่งใช้ประโยชน์อันมิบังควรจากตัวมัน จมมันล่ำมโซ่และนำตัวมันไปสู่เมืองที่เต็มไปด้วยสิ่งแปลกปลอมเป็นพิษ"

นี่คือความเห็นของ ชาร์ลส์ โกรดิน การหาหน่วัยก็สามสิบ ด้รับบท วิลสัน หนุ่มสมองใสที่คิดจะสร้างชื่อเสียง และความมั่งคั่งให้กับตนเอง ด้วยการทำนาคตัวก็ขออกแสดงเก็บเงินในนิวยอร์ก

อาชีพการแสดงมีเสน่ห์เย้ายวน และท้าทายอารมณ์แห่งของเขา มานับย้อน หลัง ไปได้จนถึงขั้นแต่สมัยที่เขายังเป็นนักศึกษาอยู่ ที่มหาวิทยาลัยไมอามี ฟลอริดา จนถึงกับทิ้งวิชาที่เรียนอยู่ หนีไปศึกษาที่โรงเรียนการละครของพิตทิสเบิร์ก เพอร์เซส ซ้ายไปใช้เวลาสามปีศึกษาวิชาการแสดงต่อในนิวยอร์ก ในโรงเรียนของอูต้า เฮเก็น และลี สตาร์เบิร์ก

งานแสดงในระยะแรกๆ ของเขา ส่วนมากเป็นการออกเดินทางไปแสดงตามเมืองต่างๆ ทั่วประเทศ เป็นจำนวนละครถึงกว่าห้าสิบเรื่อง จากนั้นก็ก้าวขึ้นสู่เวทีบรอดเวย์ ในละครเรื่อง Tchín-Tchín ร่วมกับการชักชวน แอนโธนี ควินน์ และมาร์กาเรท เลห์ตัน และนำแสดงในละครตลกของโจว้า วอลเลซเรื่อง Absence Of A Cello

จากนั้นก็เป็นการปรากฏโฉมทางโทรทัศน์ ซึ่งนำเขาไปสู่โลกเซเลบรียตีในที่สุด โกรดินได้รับบทเล็กน้อยเป็นหมอหนุ่มผู้รับหน้าที่ตรวจครรภ์ของ มื่อา ฟาร์โรว์ ใน Rosemary's Baby และเป็นนายทหารเรือหนุ่มใน Catch-22 ของไมค์ นิโคลส์ หนึ่งที่งให้โกรดินได้เป็นการซื้อตังก็คือ The Heartbreak Kid ซึ่งเขาแสดงเป็นชายหนุ่มที่เพิ่งได้พบอุปนิสัยที่แท้จริงของสาวคนรัก ต่อเมื่อได้แต่งงานกันไปเรียบร้อยแล้ว แต่คำว่า "พบไม่งามเมื่อขานบั้น" ก็ไม่ได้มีความหมายแก่เขาเลย เมื่อเขาได้พบอีกสาวหนึ่งที่ถูกใจ

จาก The Heartbreak Kid ก็ถึงบทหนักปล้นเพชรใน 11 Harrowhouse ร่วมกับแคนดิซ เบอร์ก์เงิน และเจมส์ เมสัน มาถึงตอน

นี้เขาก็กลายเป็นการซื้อตังแล้ว แต่ความสนใจในศิลปะการแสดงของเขาไม่ได้จางค์ไว้ แคการเป็นคาราหน่วแต่เพียงอย่างเดียว เวลาส่วนหนึ่งของเขาจึงถูกแบ่งไปให้กับละครอีกด้วย และจากการเป็นนักแสดง เขาก็ก้าวไปอีกขั้นหนึ่ง ด้วยการเป็นนักเขียน และผู้กำกับการแสดง โกรดินร่วมเขียนบทละครเพลงเรื่อง Hooray It's A Glorious Day And All That ซึ่งเขาเป็นผู้กำกับการแสดงเอง และยังไปกำกับละครเพลงบรอดเวย์เรื่อง Lovers And Other Strangers ซึ่งนำแสดงโดย เรอเน่ เทย์เลอร์ และโจเซฟ โบโลญญา อีกด้วย

สำหรับผลงานด้านโทรทัศน์ ก็โกรดินคนนี้แหละ ที่เป็นผู้กำกับการ Simon And Garfunkel Special เวลาว่างที่เหลือจากนี้เขาใช้สำหรับการเขียนบทละคร

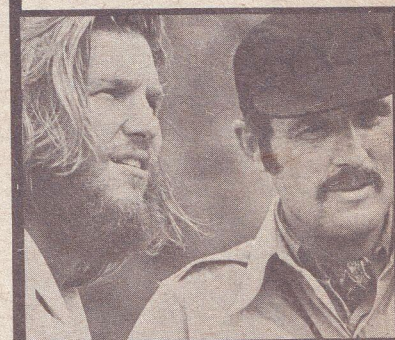
โกรดินระวังรักษาหุ่นของตนเองอยู่เสมอ ซึ่งก็ไม่ใช่เรื่องหนักหนาอะไรสำหรับเขา ซึ่งรักการกีฬามาตั้งแต่เด็ก ๆ สมัยยังเรียนหนังสืออยู่ เขาเคยเป็นนักมวย บาสเก็ตบอล และเบสบอลมาแล้ว จนเกียวน โกรดินก็ยังไม่ได้ตัดขาดจากวงการกีฬาอย่างสิ้นเชิง เขาเป็นแฟนประจำของทีมเบสบอล นิวยอร์ก นิกส์ และทีมพิตทิสเบิร์ก ไพเรท ซึ่งไม่ยอมพลาดการแข่งขันเลยสักครั้ง

งานละครเรื่องล่าสุดของโกรดินที่โด่งดังอย่างมากบนเวทีบรอดเวย์เมื่อปีก่อน ก็คือละครตลกเรื่อง Same Time Next Year ซึ่งเขาหน้าแสดงร่วมกับการตักดาทางเอลดีน เบอร์สทิน แต่เขาก็ยอมผลจากเวทีเพื่อที่จะมารับบทวิลสันใน King Kong โดยให้เหตุผลว่า "ผมว่าเราไม่มีทางจะได้ไปยิ่งกว่านี้อีกแล้วละ หลังจากทีเล่นบทเดียวกันซ้ำๆ อยู่ทุกคืนเป็นเวลาถึงหกเดือน ผมไม่รู้ว่าละครละครใหญ่ๆ เขาทนกันได้อย่างไร เล่นบทเดียวอยู่เป็นปีๆ ออกจากบรอดเวย์ก็ไปเปิดการแสดงต่อตามเมืองอื่นๆ สำหรับผมนะ ครึ่งปีก็พอแล้ว"

ความเห็นของ โกรดิน เกี่ยวกับ King Kong "ถ้าคุณอยากสร้างหนังเกี่ยวกับการทำลายธรรมชาติ และสร้างมันออกมาในรูปของหนังสารคดีเชื่อได้แน่เลยว่าจะไม่มีใครไปดูหนังของคุณกันหรอก แต่ใน King Kong นี้ ผมรู้ตัวดีว่ามันเป็นโอกาสให้ผมได้ร่วมงานในหนังที่เชื่อได้ว่า จะเป็นเรื่องที่มีผู้ชมมากที่สุด ในประวัติศาสตร์ การสร้างภาพยนตร์" □

ชาร์ลส์ โกรดิน หนุ่มสมองใส

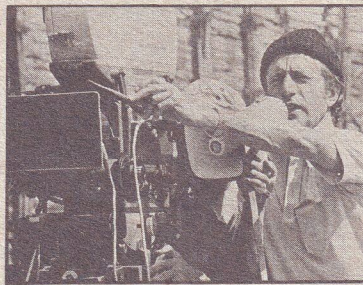
จอห์น กิลเลอร์มิน เป็นชาวลอนดอน โดยกำเนิด ก็เขาค้นพบแล้ว ที่จัดการเผ่าที่กระพือสูงที่สุดในโลกในหนังเรื่อง "ตึกนรก" (The Towering Inferno) และมาคราวนี้ เขาก็จะจัดการฆ่าสัตว์ ที่ตัวใหญ่ที่สุดในโลกอีกแล้ว มันไม่ใช่งานง่าย ๆ เลย แต่ที่แน่นอนก็คือ มันจะเป็น ผลงาน ที่ สร้างชื่อเสียงและเกียรติคุณให้แก่เขาอย่างมาก ที่สุด และจะเป็นงานที่ยิ่งใหญ่ที่สุดเท่าที่ผู้กำกับการ แสดงคนหนึ่งจะพึงได้รับ

ประสบการณ์ที่เขาผ่านมา เป็นเวลาถึงยี่สิบห้าปี ทั้งในยุโรปและอเมริกา เป็นเครื่องประกันได้ว่า เขาคือผู้ที่เหมาะสมที่จะรับหน้าที่สำคัญนี้

จอห์น กิลเลอร์มิน เกิดเมื่อปี 1925 จบการศึกษาจากโรงเรียนมัธยม ใน ลอนดอน และมหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ จากนั้นก็เข้ารับใช้ชาติระหว่างสงครามโลกครั้งที่สอง ใน กองทัพอากาศ เมื่อสงครามสิ้นสุดลง จอห์นก็เดินทางไปปารีสและเริ่มงานหนังที่นั่น ในช่วงแรกเขาอำนวยการ สร้าง และ กำกับ หนังสักราคี หลังจากได้ประสบการณ์มาพอสมควร เขาก็กลับถิ่นสู่ลอนดอนและเข้าทำงานในบริษัท เจ.อาร์.เออร์ แรงค์ ซึ่งเป็นบริษัทสร้างหนังใหญ่ที่สุดในอังกฤษ หนังสักราคีแรกที่เขากำกับคือ Torments ซึ่งนำออกฉายเมื่อปี 1949

ปี 1950 จอห์นเขียนบทหนังเรื่อง Never Let Go นำแสดงโดยบีเทออร์ เซลเลอร์ส แต่ความสนใจ ของเขาที่แท้ จริง นั้นมุ่งไปทางด้านกำกับการแสดงมากกว่า Waltz of The Toreadors คือหนังที่ทำให้เขาได้เป็นที่สนใจของผู้คนในวง การ ภาพยนตร์ทั่วโลก พร้อมกับที่บีเทออร์ เซลเลอร์สให้เป็นคาราซันนาคคนหนึ่งของอังกฤษ และอีกไม่นานหลังจากนั้น ฮอลลีวู้ดก็ถึงตัวเขามาทำงานในอเมริกาได้สำเร็จ

ถึงแม้ผลงานเด่น ๆ ส่วนมากของ กิลเลอร์มินที่ทำในฮอลลีวู้ดส่วนมากจะเป็นหนังสงคราม เช่น The Blue Max (ยอร์ช เพ็พพาร์ก เออร์ซูล่า แอนเดอร์สและเจมส์ เมสัน นำแสดง) Guns of Batasi (ริชาร์ด แอทเทนเบอร์โรห์ มีอา ฟาร์โรว์ และจอห์น ดี ตัน) และ Bridge At Remagen (ยอร์ช เพ็พพาร์ก กับสต็อกเวลล์) เขาก็ยังมีหนังอีก

ผู้กำกับการแสดง

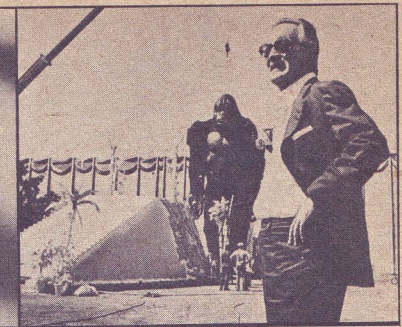
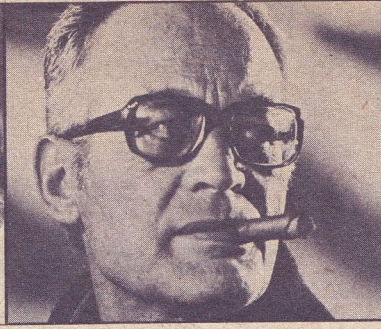
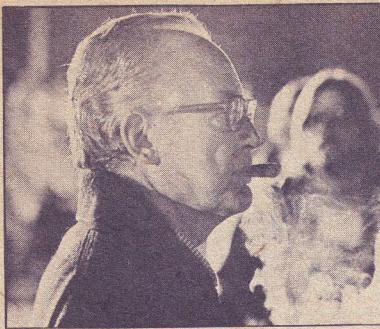
หลายเรื่องที่แสดงความสามารถของตน ในรูปแบบต่างๆ กัน เช่น P.J. House of Cards El Condor Shart In Africa และหนังที่มีการแสดงออก อย่าง ละเมียด ละมัย ที่สุด เรื่องหนึ่ง Rapture เรื่องราวของความรักต้องห้ามระหว่างเด็กสาวช่างฝันกับฆาตกรหนุ่ม นำแสดงโดย คีน สต็อกเวลล์ แพทริเซีย กอสซี เมลวิน ดักลาส และการาสาจากสวีเดน กุนเนล ลินด์โบล์ม

ในช่วงที่ข่าวการจีเคื่องบินเป็นข่าวที่อื้ออานคัมหนึ่งของบรรดาสื่อมวลชนทั่วโลก จอห์น กิลเลอร์มินก็มีผลงานเด่นออกมา นั่นคือ "วินาศกรรมเหนือฟ้า" (SkyJacked) รวบรวมคาราต่างๆ เอาไว้กับคัง คือ ชาร์ลตัน เฮสตัน อีเวทท์ มิมีเออร์ เจมส์ โบรดิน วอลเทอร์ พิคเจียน และซูซาน คีย์ และหนังเรื่องนี้เองที่ทำให้ เออร์วิน อัลเด็น เรียกตัวเขาไปทำหน้าที่กำกับการแสดง "ตึกนรก" จนมาถึง King Kong ในที่สุด

จอห์น กิลเลอร์มิน แต่งงานแล้วกับคาราสา มัรวีน คอนเนลล์ ทั้งสองมีลูกด้วยกันสองคน มิเชลและไมเคิล อพยพโยกย้ายมาอยู่ที่ฮอลลีวู้ดด้วยกันทั้งหมด จอห์นมีงานหนักอยู่เสมอ แต่ก็ยังมีเวลาว่างพอที่จะให้ความสนใจแก่งานอดิเรก ที่เขาขาดไม่ได้ คือ ชมการแข่งขันรถและอ่านหนังสือ นักเขียนคนโปรดของเขาชื่อ เซกอฟ

จอห์น กิลเลอร์มิน

ติโน เดอ ลอเรนติส

มีนักสร้างหนังอยู่เพียงไม่กี่คนหรอก ที่สามารถใช้ชื่อตนเองเป็นตัวละคร คนคู่ให้ เข้า ไปดูหนังได้ นอกเหนือไปจากชื่อของคานาแอส และนักสร้างหนังที่รู้จักกันดีที่สุดในปัจจุบันนี้ เห็นจะไม่มีใครเกินหน้า ติโน เดอ ลอเรนติส ซึ่งปัจจุบันนี้ พอยพโยกย้ายสำนักงานใหญ่ของตัวจากกรุงโรมมาอยู่ที่เบฟเวอร์ลี ฮิลล์ แคลิฟอร์เนีย ได้สี่ปีแล้ว และถือว่าเป็นนักสร้างหนังอเมริกันคนหนึ่ง

หนังสองเรื่องแรกของ ติโน ที่สร้างในอเมริกาตลอดทั้งเรื่อง คือ The Stone Killer และ The Valachi Papers ซึ่งนำแสดงโดย ชาร์ลส์ บรอนสัน เรื่องที่สามได้แก่ Serpico นำโดย อัล พาสีโน ทั้งหนังและอัลได้รับเสนอชื่อเข้าชิงรางวัลตุ๊กตาทอง และได้รับรางวัลยอดเยี่ยมลูกโลกทองของสมาคมผู้สื่อข่าวต่างประเทศแห่งฮอลลีวูด

จากนั้นก็ตามติดมาด้วยหนังอีกสองเรื่องที่ได้รับความนิยมกว้างขวาง และก็ได้ทำรายได้เป็นพิเศษ คือ Death Wish และ Mandingo หนังเรื่องล่าสุดที่ได้รับความนิยมเป็นอย่างดีก็คือ Three Days of The Condor ซึ่งเปิดเผยแพร่นานในของ ซี.ไอ.เอ. ได้อย่างหนักกับเหตุการณ์ และ Lipsticks หนังที่เริ่ม ต้นด้วยการข่มขืน และผลที่ติดตามมาจากการ ประกอบอาชญากรรมนี้ นำแสดงโดยนางแบบสาวสวย มาร์ โทซ์ เซมิงเวย์ คริส ซารันคอน เพอร์รี คิง และแอนน์ แบนครอฟท์

ติโน เดอ ลอเรนติส เกิดเมื่อ 57 ปีก่อน ในเมืองเล็ก ๆ ใกล้เนเปิ้ล ระหว่างอยู่ในวัยรุ่น ติโนทำหน้าที่เป็นพนักงานส่งของให้บริษัทจำหน่ายสเปกเก้ตของพ่อ หลายครั้งที่เขาได้ไปถึงโรม และเกิดสนใจที่จะเข้าศึกษาต่อในสถาบันภาพยนตร์แห่งชาติ พ่อของเขาเชื่อมั่นเป็นเพียงความรู้สึกชั่วหวัดที่จะผ่านพ้นไปในระยะเวลาอันสั้น จึงไม่ห้ามปรามแต่อย่างใด เพียงแค่เลิกจ่ายเงินเบี้ยเลี้ยง

ติโนหนุ่มมุ่งหน้าไปยังสถาบันภาพยนตร์ทันที และสมัครเข้าเป็นนักแสดงเพื่อหารายได้ไปด้วย

อีกไม่นาน เขาก็หันไปดำเนินการผลิตภาพยนตร์ พออายุ 20 เขาก็อยู่ในแผนกบริหารของโรงถ่าย อีกหนึ่งปีต่อมา ติโนก็คิดจะสร้างหนังเอง และไปตั้งหลักรวบรวมเงินทำหนังออกมาฉายอยู่ที่ภาคเหนือของอิตาลี

ติโนเป็นหนึ่งในจำนวน นักสร้างหนังรุ่นใหม่หลังสงครามโลกครั้งที่สอง ที่ผลิตผลงานหนังสะท้อนภาพชีวิตในแนวใหม่ออกมา หนังของเขาสองเรื่อง จากฝีมือกำกับการแสดงของเฟเดริโก เฟลลินี La Strada และ The Nights of Cabiria ได้รับรางวัลในการประกวดทั่วโลกมากมาย รวมทั้งรางวัลภาพยนตร์ภาษาต่างประเทศยอดเยี่ยมในการชิงตุ๊กตาทองของฮอลลีวูดอีกด้วย และหนังเรื่อง Bitter Rice ก็ได้รับคำยกย่องจากนักวิจารณ์ทั่วไป ทั้งยังทำเงินได้ดี

ติโนแต่งงานกับนางเอกของเขาจาก Bitter

Rice ซิลวานา มานาโน ปัจจุบันทั้งสองมีลูกด้วยกันสี่คน ลูกสาวสาม และลูกชายอีกหนึ่ง ซึ่งทำหน้าที่เป็นรอง ประธานบริษัทของพ่อ อยู่ในขณะนี้ และเป็นผู้ช่วยฝ่ายบริหารของ King Kong

ในอิตาลี ติโนสร้างโรงถ่ายที่ใหญ่ และมีเครื่องมือเครื่องใช้ครบครันที่สุดในโลก ณ โรงถ่ายนี้เอง เขาได้ผลิตหนังยิ่งใหญ่ออกมาหลายต่อหลายเรื่อง อาทิ The Bible, War And Peace และ Waterloo แต่เมื่อมาทำงานในอเมริกา ติโนก็หันมาสนใจเรื่องราวสมัยปัจจุบัน และมักจะใช้สถานที่จริงในการถ่ายทำ

หนังของติโน ที่นำออกฉายในช่วงหลังนี้ก็มี Buffalo Bill And The Indians โรเบิร์ต อัลท์แมน เป็นผู้กำกับการแสดง นำโดย พอล นิวแมน โจเอล แกร์ เจอร์วัลติน แชลลิน และเบิร์ต แลง คาสเตอร์ Face To Face กำกับการแสดงโดยอิงมาร์ เบิร์กแมน นำโดยลิฟ อุลด์แมน กับ The Shootists นำแสดงโดยจอห์น เฮนรี่ เจมส์ สจวร์ท ลอเรน เบกคอลลี และรอนนี โฮเวิร์ด กำกับการแสดง โดย คอน ซีเกล

ขณะนี้ติโนกำลังเร่งงานสร้างหนังผจญภัยทางทะเลมูลค่าสิบเอ็ดล้านดอลลาร์ เรื่อง Orca นำโดยริชาร์ด แฮร์ริส ชาร์ลีโอทท์ แรมพลิง และวิลต์ แชมป์สัน ส่วนที่เสร็จไปแล้วกำลังเตรียมออกฉายคือ The White Buffalo นำโดยชาร์ลส์ บรอนสัน วิลต์ แชมป์สัน และกิม โนแวก์ ซึ่งมีกำหนดออกฉายในปี 1977 นี้

งานในโครงการลำดับต่อไปมี Ragtime จากบทประพันธ์ของ ดี. แอล. ท็อดโทโร The Great Train Robbery ของ ไมเคิล คริสตัน The Serpent's Egg ของ อิงมาร์ เบิร์กแมน The Great Brink's Robbery และ King of The Gypsies จากนวนิยายของปีเตอร์ มาส ผู้ประพันธ์ Serpico และ The Valachi Papers

นับแต่เริ่มมีการสร้าง ฮอลลีวู้ดก็ผูกขาดความยิ่งใหญ่ในวงการภาพยนตร์มาตลอด จนเรียกได้ว่าเป็นเมืองหลวงของโลกภาพยนตร์ และความยิ่งใหญ่ที่วุ่นวายนี้ได้จำกัดอยู่เพียงจำนวนของหนังที่ผลิตออกมาบ่อนตลาดโลก ในด้านความก้าวหน้าทางด้านเทคนิค การลงทุนในระดับอุตสาหกรรมขนาดยักษ์ การสร้างภาพเหตุการณ์ต่างๆ อันสมควรจะใช้คำว่า “เนรมิต” มากกว่าก็เป็นส่วนที่ไม่มีการเทียบได้ ฮอลลีวู้ดสามารถสร้างเมืองบาบิโลน

กว่าจะมาเป็น ➤

ในหนังเรื่อง Intolerance ของ ดี. อับดุล กริฟฟิธ หรือกำแพงเมืองเหนือทิงแฮมใน Robin Hood ซึ่งเป็นฉากขนาดยักษ์ที่จับบ้านนี้ก็ยังไม่มีใครทำได้ใหญ่กว่า สร้างภาพแผ่นดินไหว พายุหมุน ไฟนรก เหมือนใช้เวทย์มนต์คาถาเนรมิตขึ้น

และในรอบปีนั้น ก็จะมีเพียงหนังเรื่องเดียวที่จะพิสูจน์ให้เห็นกันทั่วโลกว่า เวทย์มนต์คาถาของฮอลลีวู้ดนั้นยังคงเข้มขลังอยู่ King Kong ของเจ.ไอ. เคอ ลอเรนติส ซึ่งจะเป็นหนังที่ไร้คู่แข่งอย่างสิ้นเชิง ไม่ว่าจะเป็นด้านขนาด คุณภาพหรือความตื่นตะลึง

ในฐานะผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์อิสระที่ประสบความสำเร็จมากที่สุดในอเมริกาปัจจุบัน เจอ ลอเรนติส เริ่มเตรียมงานสร้างหนังเรื่องนี้ล่วงหน้าเป็นเวลากว่าปี และใช้เวลาถ่ายทำกว่า 8 เดือน เดินทางไปครึ่งโลก เพื่อที่จะให้หนังนี้ออกฉายภายในปลายปีในวาระฉลองครบรอบสองร้อยปีของสหรัฐอเมริกา ไม่มี

หนังเรื่องอื่นใดในรอบปีเดียวกันนี้ ที่จะเป็นการแสดงให้เห็นถึงความยิ่งใหญ่ของศิลปะในรูปแบบของสื่อมวลชน อันเป็นสัญลักษณ์เด่นสำคัญของอเมริกาได้เด่นชัดเท่านี้อีกแล้ว

ความยุ่งยากซับซ้อนอย่างมหาศาล ในการ ดำเนิน การนี้ เริ่มแสดงตัวออกมาให้เห็นที่ประจักษ์แก่สายตาของ เจอ ลอเรนติสเอง นับตั้งแต่เขาเริ่มรวบรวมผู้ร่วมงาน เจ้าหน้าที่ฝ่ายต่างๆ โรงถ่ายขนาดยักษ์ การสร้างฉาก และการสำรวจหาสถานที่ที่จะใช้ในการถ่ายทำ รวมทั้งที่สำคัญมากก็คือ ผู้ที่จะมาแสดงเป็นนางเอกของเรื่องซึ่งจะมีบทบาทสำคัญควบคู่ไปกับตัวกิงคอง

ที่สำคัญที่สุดก็คือ เจอ ลอเรนติส ตั้งใจจะให้หนังเรื่องนี้เป็นหนังยิ่งใหญ่ที่สุดเท่าที่มีการถ่ายทำในฮอลลีวู้ดนับตั้งแต่แรกเริ่มมาเลยทีเดียว

สำหรับหน้าที่ผู้กำกับการแสดง เคอ ลอเรนติส มอบให้ จอห์น กิลเลอร์มิน ผู้มีชื่อเสียงโด่งดังมาจาก “ตึกนรก” (The Towering Inferno) ลอเรนโซ เซมเป็ด จูเนียร์ ผู้เคยร่วมงานกันมาแล้วใน “สามวันอันตราย” (Three Days Of The Condor) เป็นผู้เขียนบทภาพยนตร์ และหน้าที่ดนตรีประกอบเป็นของ จอห์น แบร์รี เจ้าของเพลง Born Free อันลือลั่น

ผู้แสดงนำฝ่ายชายคือคาราหนุ่มสองคน เจฟฟ์ บริกเจส และชาร์ลส์ โกรทิน และผู้แสดงนำฝ่ายหญิงในบท ทวอน ผู้เป็นที่คลั่งไคล้ไหลหลงของกิงคองนั้น หลังจากใช้เวลาทดสอบคัดเลือกอยู่นาน จากดาราสาวๆ นักร้อง เคอ ลอเรนติส ก็ตัดสินใจมอบบทให้กับนางแบบสาวชื่อดังจากสถาบันของวิลเฮล์มน์ เซตลิก้า แลงจ์

ผู้ร่วมแสดงอื่นๆ ก็ล้วนแต่เป็นนักแสดงซึ่งเป็นที่ยอมรับทั่วกันในฮอลลีวูดถึงความสามารถที่จะสวมบทบาท เช่น เรอเน่ โอบอร์โซนิวส์ จอห์น แรนคอล์ฟ เอ็ด โลเทอร์ จูเลียส แฮร์ริส มารีโอ กาลโล จอร์จ ไมเนโน และแจ็ก โอฮัลโลแรน

เมื่อข่าวเกี่ยวกับการเตรียมงานสร้างครั้งนี้ ได้รับการตีพิมพ์ในหน้าหนังสือพิมพ์และนิตยสารในฤดูใบไม้ร่วงเมื่อปี 1975 บริษัทพาราเมาท์ ก็ถึงกับต้องจ้างทีมเลขาฯ การเพิ่มเป็นพิเศษสำหรับทำหน้าที่ตอบจดหมายของผู้ที่สนใจสอบถามมา เกี่ยวกับหนังเรื่องนี้โดยเฉพาะ นักเขียนภาพผู้หนึ่งเสนอภาพกิงคองยืนผงาดอยู่เหนือยอดตึกศูนย์การค้าโลก เพื่อใช้เป็นโปสเตอร์โฆษณาโดยไม่คิดเงินแต่อย่างใด และในจำนวนจดหมายที่ล้นไหลเข้ามานี้มีถึง 65 เปอร์เซนต์ที่มาจากนักดูหนังในวัยรุ่น ซึ่งไม่มีโอกาสได้ดูหนังเรื่อง King Kong ที่สร้างครั้งแรกเมื่อสี่สิบปีก่อน และต้องการจะทราบว่า ตัวกิงคองที่จะใช้ในหนังเรื่องนี้ จะใช้คนแต่งตัวเป็นกิงคอง หรือว่าจะใช้วิธีสร้างหุ่นยักษ์เคลื่อนไหวได้เอง

เคอ ลอเรนติส มอบหน้าที่ในด้านการสร้างลิงยักษ์นี้ให้แก่ เกล็น โรบินสันผู้เคยได้รับรางวัลตุ๊กตาทองด้านเทคนิคพิเศษมาแล้วจากหนังเรื่อง “โลกแตก” (Earthquake) และ “ฮินเคนเบิร์ก เรือเหาะนรก” (The Hindenburg) ร่วมกับผู้เชี่ยวชาญทางด้านเทคนิคพิเศษที่เคอ ลอเรนติสตามตัวมาจากอิตาลี คาร์โล รัมบัลดี ตกลงกันได้ว่าจะใช้หุ่นยนต์ขนาดยักษ์ เคลื่อนไหวแทนเขาได้ ในตอนแรกจะให้บริษัทสร้างเครื่องบินแห่งหนึ่งเป็นผู้รับหน้าที่ในการสร้างจากการออกแบบของรัมบัลดีและโรบินสัน แต่เมื่อเป็นโครงการที่เร่งรีบจึงต้องลงมือสร้างกันเองในฮอลลีวูด เริ่มลงมือกัน มกราคม 1976 ใช้ช่างผู้เชี่ยวชาญด้านต่างๆ กว่าร้อยคน

ผลที่ได้รับก็คือ ลิงยักษ์สูง 40 ฟุต หนักราว 20 ฟุต ช่วงแขน 20 ฟุตเหมือนกัน หนัก 6 ½ ตัน โครงสร้างทำด้วยอลูมิเนียม ภายในมีสายบังคับไฮดรอลิกยาว 3,100 ฟุต และสายไฟฟ้ายาว 4,500 ฟุต สำหรับบังคับการเคลื่อนไหว โดยมีเครื่องบังคับซึ่งใช้ผู้ควบคุมถึง 6 คน

ไมเกล ดิโน ช่วงทำวิกซึ้งถูกตามตัวมารับหน้าที่ ทำ
ชนปกลุมร้างกิ่งคอง หลังจากพิจารณาชนสัตว์ต่างๆ หลายสิบ
ชนิด ก็ตกลงได้ว่าจะใช้ชนหางม้า และจัดการสั่งซื้อมาจาก
อาร์เยนติน่าเป็นน้ำหนักถึง 4,000 ปอนด์ จัดการย้อมสีให้เป็นสี
เดียวกันทั้งหมด ใช้ช่างจำนวนร้อยจัดการเย็บสานให้เป็นผืนเพื่อ
นำไปประกอบร่างของกิ่งคอง

ริชาร์ด ไกลน์ ผู้มีผลงานเด่นมาจาก "คาเมล็อต" (Ca-
melot) รับหน้าที่ผู้กำกับภาพ มาริโอ คิอารี คู่ใจของ เดอ ลอ-
เรนติส ถูกตามตัวมาจากอิตาลี เพื่อรับหน้าที่ออกแบบจัดฉากร่วม
กับ เกล เซนเนสซี

หลังจากเดินทางรอบโลกเพื่อค้นหาสถานที่สำหรับถ่ายทำ
เดอ ลอเรนติส ก็ตกลงเลือกเอาเกาะคาอูโอ ในหมู่เกาะซาวาย
เป็นสถานที่สำหรับถ่ายทำฉากเกาะหวัะโหลก อันเป็นที่อยู่ของ
กิ่งคอง โดยไม่สนใจว่า ในบางครั้งจะต้องเผชิญกับคลื่นยักษ์ที่มี
ความสูงถึง 12 ฟุต จัดการเช่าเรือจากนอร์เวย์มาเพื่อใช้ในการ
ถ่ายทำและขนเครื่องมือเครื่องใช้ ซึ่งนอกจากจะประกอบไปด้วย
เครื่องใช้ในการถ่ายภาพยนตร์ตามปกติแล้ว ยังมีเครื่องทำหมอก
ขนาดยักษ์จำนวน 6 เครื่อง เพื่อใช้ทำหมอกที่ปกคลุมเกาะอยู่
หนาที่บ่ออีกด้วย

สำหรับฉากที่สร้างในโรงถ่ายที่ฮอลลีวู้ด ที่เป็งานใหญ่
โตที่สุดก็คือฉากกำแพงหมู่บ้านของพวกชาวเกาะ ซึ่งค้ำหนึ่งเป็น
หมู่บ้าน อีกค้ำหนึ่งอยู่ติดป่า มีแท่นบูชาสำหรับให้ชาวเกาะนำ
ตัวหญิงสาวไปสังเวยกิ่งคอง กำแพงนี้มีความสูง 47 ฟุต กว้าง

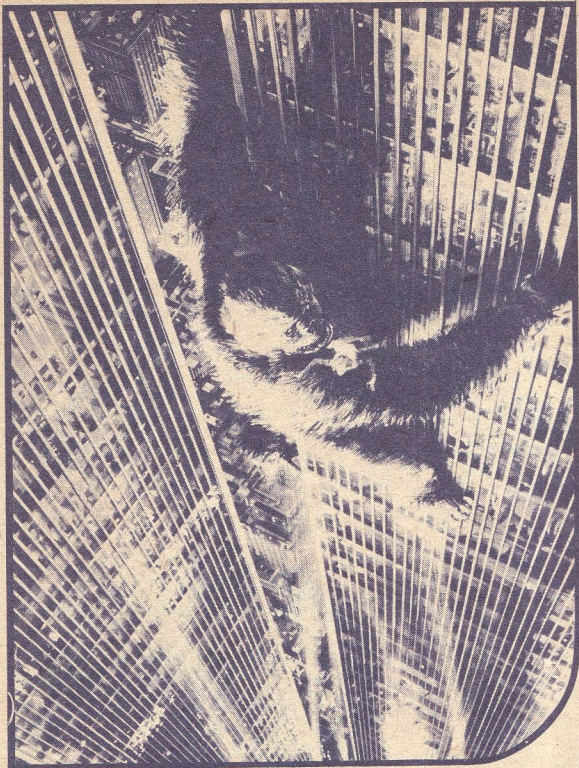
500 ฟุต มีเชิงเทินกว้างและใหญ่พอที่จะรับน้ำหนักคน 300 คน
ที่แสดงเป็นชาวเกาะ

ในตอนแรกคิดกันว่า จะสร้างกำแพงนี้ด้วยคอนกรีต
แต่จอห์น กิลเลอร์มิน ผู้กำกับการแสดงเกิดไปคิดใจกำแพงไม้
ขนาดยักษ์ของชาวพื้นเมืองนิวกินีที่เขาเห็นจากภาพวาด จึงเสนอ
ให้ทำกำแพงไม้แทน งานสร้างกำแพงนี้เริ่มเมื่อวันที่ 1 กุมภาพันธ์
1976 ใช้เวลาทั้งหมด 8 อาทิตย์ วัสดุที่ใช้ในการก่อสร้าง
ก็คือ ตะปูหนัก 5,500 ปอนด์ ชุงจากต้นยูคาลิปตัส 8,157 ต้น
เถาวัลย์ความยาว 126,000 หลา คอนกรีตและซีเมนต์หลายสิบตัน
พลาสติกทนไป 150 แผ่น สีวีนีล 1,350 แกลลอน และหมุกยึก
อีก 50,000 ตัว

สถานที่ถ่ายทำอีกแห่งหนึ่งก็คือ มหานครที่มีชื่อเสียงโด่ง
ดังเป็นที่รู้จักกันดีที่สุดในโลก กรุงนิวยอร์ก ซึ่งทุกคนรู้กันดีอยู่
แล้วว่า ไม่มีทางที่จะหาเมืองอื่นใดมาแทนที่ได้ สำหรับฉากการ
เผชิญหน้ากันระหว่างลิงยักษ์จากป่าดงดิบ และมนุษย์ที่เรียกตัว
เองว่า "อารยชน"

เนื่องจากเป็นฉากใหญ่ ต้องใช้ผู้แสดงประกอบเข้าฉาก
เป็นจำนวนมาก คณะผู้สร้างเกรงว่าจะหาคนมาไม่พอตามจำนวน
ที่ต้องการ จึงมีการลงประกาศโฆษณาในหน้าหนังสือพิมพ์ ชวน

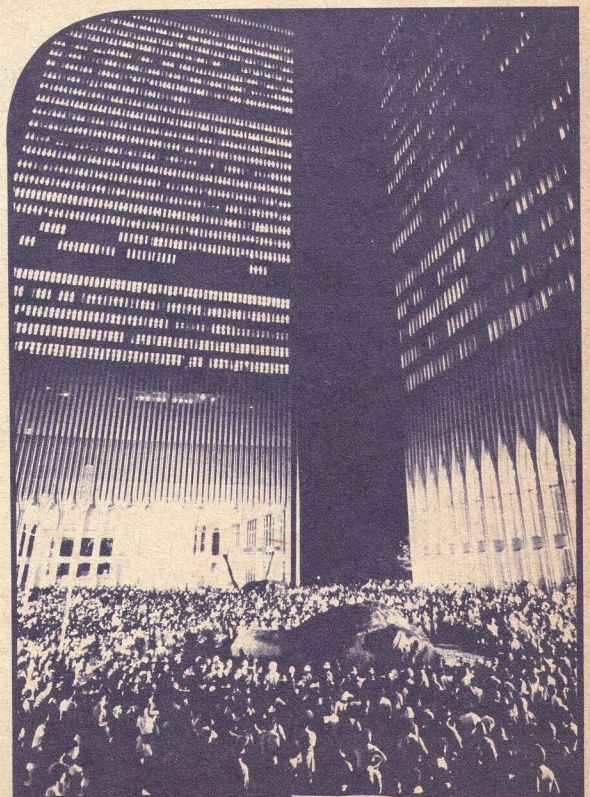
เชิญให้ชาวนิวยอร์กมาดูการถ่ายทำและร่วมเข้าฉาก ปรากฏว่าเมื่อถึงคืนถ่ายทำคืนแรก ผู้คนแห่กันมาร่วมชมเป็นจำนวนถึงหมื่นกว่าคน และในคืนต่อมา ก็มีนักหนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ มาร่วมชุมนุมด้วยมากมายที่สุดคนนับแต่มีการสร้างหนังกันขึ้นมา จำนวนคนเพิ่มขึ้นเป็นสามหมื่น เพื่อชมฉากการตายของคิงคอง ณ จตุรัสหน้าตึกศูนย์การค้าโลก กิลเลอรีนซึ่งเดินกลิ้งพร้อมกันทีเดียว 4 กลิ้ง จากมุมต่าง ๆ เพื่อจับภาพฝูงชนไว้เสียก่อนที่คณะถ่ายทำและผู้แสดงจะถูกกลืนไปในกลุ่ม

จากอื่นๆ ที่ถ่ายทำในนิวยอร์กก็คือ รถไฟลอยฟ้าในย่านควีนส์ สวนสาธารณะอีสต์ริฟเวอร์ สะพานถนนสายที่ 59 และจตุรัสชาโนเวอร์ ระหว่างที่กิลเลอรีนควบคุมหน่วยที่หนึ่งอยู่ หน่วยที่สองของกองถ่ายก็ทำการบันทึกภาพฝูงชนที่แตกตื่น เมื่อคิงคองออกอาละวาดในย่านโดเวอร์แมนฮัตตัน

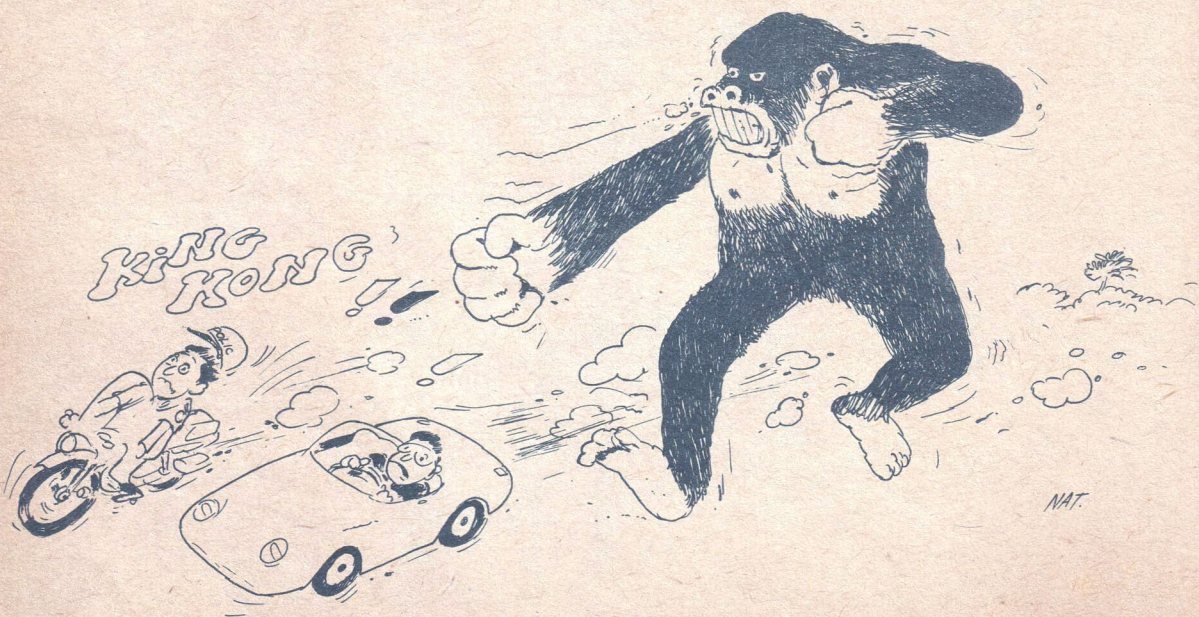
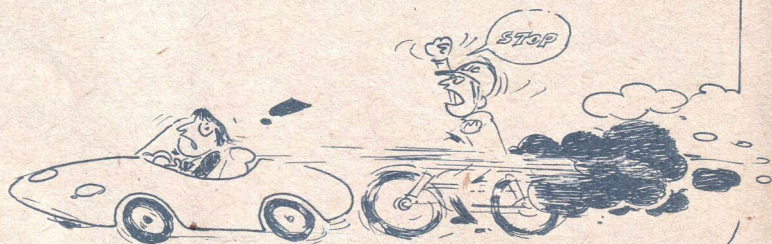
กลับมาที่ฮอลลีวูด ชาวลอสแอนเจลิสนับหมื่นคนเข้าร่วมในการถ่ายทำในโรงถ่ายสำหรับฉากการเปิดตัวคิงคอง เมื่อนำออกแสดงเก็บเงินในนิวยอร์ก หลังจากถูกนำตัวมาจากเกาะหวัะโหลกถึงแม้การที่นำเสนอจะเป็นผู้ที่มิชชีเสียงโด่งดังเป็นอันมาก ทุกคนก็รู้ว่า ผู้ที่เรียกคนมาได้มากมายถึงขนาดนี้ ก็คือเจ้าลิงยักษ์สูง 40 ฟุตนั้นต่างหาก

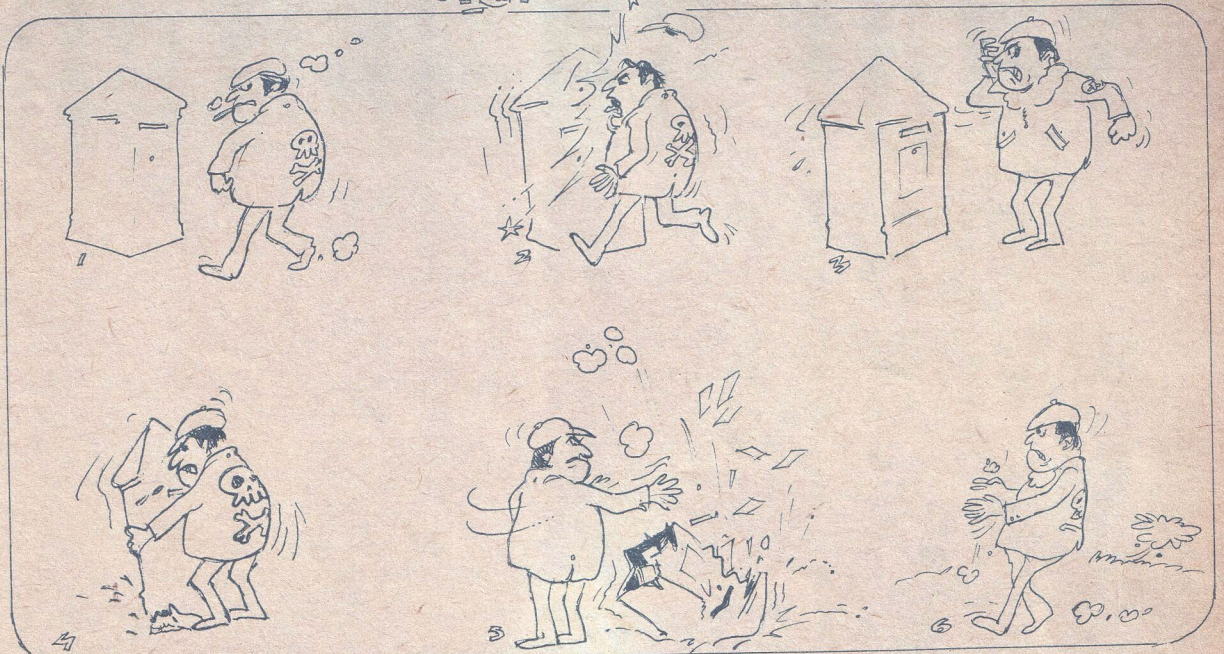
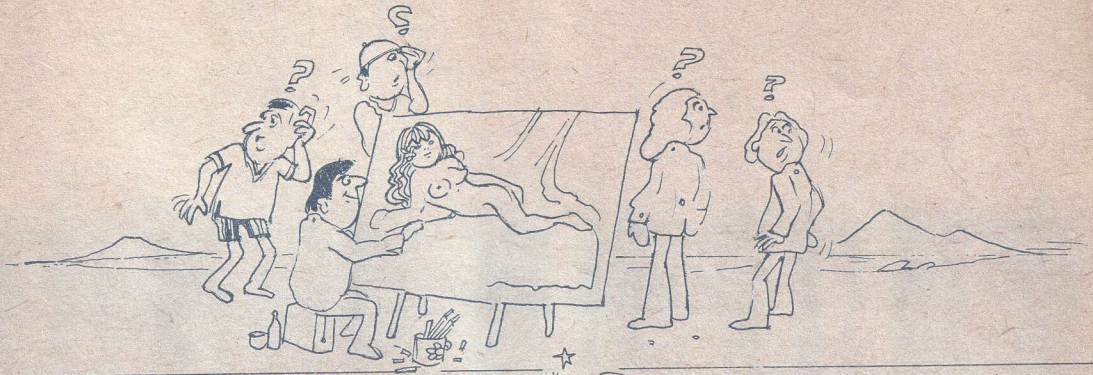
และที่ยิ่งยากที่สุดในการถ่ายทำหนังเรื่องนี้ก็คือ การถ่ายภาพของคิงคองนั่นเอง มันไม่ใช่ของง่ายที่จะกำหนดมุมกล้องเพื่อให้จับภาพของลิงยักษ์สูง 40 ฟุต ให้ดูออกมาเป็นลิงยักษ์จริงๆ และจะต้องให้เห็นว่ามันเป็นสัตว์ที่มีชีวิตจิตใจเหมือนมนุษย์ ไม่

ใช้หุ่นที่สร้างขึ้นด้วยความก้าวหน้าทางเทคนิค เพียงแค่ขนาดของมันก็เป็นกรยากที่จะจัดมุมกล้องอยู่แล้ว ริชาร์ด โกลด์ ผู้กำกับภาพต้องทำงานหนักที่สุดในชีวิต บางครั้งเขาต้องให้กล้องขึ้นไปอยู่บนยกพื้นสูงเพื่อจับภาพของคิงคองทั้งร่าง “ทุกฉากที่มีตัวคิงคองปรากฏอยู่ด้วยต้องมีการจัดฉากเป็นพิเศษ” โกลด์บอก “ต้องจัดมุมกล้องให้ได้ดุลยระหว่างสภาพของฉากในขนาดธรรมชาติกับลิงขนาดยักษ์ บางครั้งเราก็เจอปัญหาหนักเกี่ยวกับการถ่ายภาพโคลส-อัพใบหน้าของคิงคอง โดยเฉพาะทางด้านการจัดแสง คิงคองเป็นสัตว์ที่มีชีวิตจิตใจ เราจึงจะต้องจัดแสงให้มันสะท้อนความรู้สึกนึกคิดของมันออกมาได้ทางสายตา เมื่อความรู้สึกเปลี่ยนไป น้ำหนักของแสงที่ใช้ก็จะต้องเปลี่ยนไปด้วย” □ □

Just
for
a
smile

"BYE BYE
DARLING"

A: ไม่ใช่ครับ บินั้นหนังสือเรื่อง Through The Glass Darkly ได้รับรางวัล

■ มรกต

Q: เราอยู่ทางไกลความเจริญ จะซื้อแผ่นเสียงที่ลำบาก เราเป็นสมาชิก Record Club จะสั่งซื้อผ่านทาง ปณ. ได้หรือไม่ หากได้รับการเสนอแผ่นอัลบั้มที่น่าสนใจควรบอกราคาคัวย - รวมค่าส่ง

A: สั่งซื้อทาง ปณ. ได้ครับ สมาชิก Record Club จะได้รับระเบียบการที่จะแจ้งให้ทราบว่า คุณมีสิทธิพิเศษอย่างไรบ้าง รวมทั้งรายละเอียด - ค่าควรวางเกี่ยวกับแผ่นเสียงที่เราจะส่งให้เป็นระยะ ๆ

Q: เราอยากหัดเล่นกีตาร์ ให้เก่ง แต่เราอ่านโน้ตไม่เป็น และไม่เคยเล่นมาก่อน ทำอย่างไรถึงจะเป็น ทิวลิปช่วยที

A: ก็ต้องอาศัยความจำครับ หัดเล่นคอร์คก่อนก็ได้ง่ายดี เมื่อก็กียากขึ้นอีกหน่อย ตำราหัดกีตาร์สำหรับคนที่ไม่ได้เรียนโน้ตก็มี นักดนตรี - นักร้องชื่อดัง ๆ หลายคนอ่านโน้ตไม่เป็นก็มี เอลวิสคนหนึ่งละ

■ PAD

Q: เกี่ยวกับการเก็บภาษีหนังในราคาดิแพ่งกว่าเก่า หนังที่บริษัทใหญ่ ๆ จะมาฉายอีกหรือเปล่า ชักใจไม่คิดแล้วสิ บริษัทกระจอกฯ สร้างหนังไม่เอาไหนเลย

A: หนังใหญ่ ๆ จะยังมีเข้ามาแน่นอน ที่จะหายไปคือหนังกระจอก แต่จะนำเสียขายอยู่น้อยก็คือหนังเล็กๆ ชิ้น ดีก็จะมีไม่เข้ามาเหมือนกัน หมายถึงหนังประเภทที่แต่ไม่ทำเงินละ

Q: ส่วนมากหนังของต่างประเทศจะใช้เสียงของตัวแสดงเองหรือเปล่า หรือเหมือนหนังไทยของเรา จะใช้นักพากย์อัดเสียงทีหลัง เมื่อตัดต่อเสร็จแล้ว ทำไม่ฟังเสียง

ของตัวแสดง (ในหนังฝรั่ง) รู้สึกว่าเสียงคล้ายกันหมด ฟังไม่ค่อยออกเลยว่าเสียงใครเป็นยังงัยบ้าง

A: ใช้เสียงของตัวเองจริงๆ ครับ ส่วนมากอัดเสียงระหว่างการถ่ายทำกันเลย แต่บางทีก็มาอัดเสียงกันทีหลัง แต่เขามีเครื่องระดับเสียงของแต่ละคน ให้ออกมาเพราะเหมือนกันหมด

Q: อยากทราบประวัติของ รอน ฮาร์เปอร์ เรื่อง "ถล่มนาซี"

A: เกิดเมื่อปี 1936 ที่เทอร์เทิล กรีก เพนซิลวาเนีย จบการศึกษาจากพรินซ์ตัน เริ่มอาชีพการแสดง ด้วยการเป็นตัวสำรองของพอล นิวแมน ในละครบรอดเวย์เรื่อง Sweet Bird Of Youth เคยเล่นหนังมาบ้าง เช่น Splendor In The Grass แต่มาดังเอาตอนเล่น Garrison's Gorillas นี่เอง เมื่อหมดชุดกันแล้วก็ไปเล่นใหม่อีกชุดชื่อ Where The Heart It แต่ไม่ดัง

■ ผู้หญิงหอมบอย

Q: ทิวลิปหมั่นไส้ นายเอียนมิทเชลล์ ไหม แหมบอกออกมาด้วย..... ไม่ชอบผู้หญิง

A: ผมว่าแก่น่ารักออก เห็นรูปแกลแล้ว บางทีนึกอยากเป็นโซโม่เสีย ให้รู้แล้ว รู้รอก

Q: เราว่าผู้หญิงหอมบอยยังน่ารักกว่าผู้หญิงที่เป็นผู้หญิงจนเกินตัวซะอีก เราหมายถึงผู้หญิงที่ชอบ จร. นะ ทิวลิปละ ถ้าให้เลือก คุณจะเลือกใคร

A: ไม่เลือกทั้งสองแหละ ผมชอบผู้หญิง

ที่ปรับตัวได้ตามสถานการณ์ บางครั้งอาจเป็นหอมบอยที่น่ารักจนนึกอยากขยี้หัวเล่น เป็นเพื่อนที่ดีพอ ที่จะทนนั่งคุยอยู่ด้วยเวลาผมกินเหล้า หวานเวลาอยู่กับผมตามลำพัง และ จร. ให้ผมคอยเอาใจบ้างในบางหน คุณรู้จักใครที่อยู่ในข่ายนี้บ้างหรือเปล่านั้น

Q: เราได้ข่าวลือมาอีกแล้วละว่าคุณชอบเด็ก ๆ ตอนนี้อะไร ความจริงของพี่สาวเราเนะ ไอโซ น่ารักอย่าบอกใครเขี้ยวทางไต่อย่างกะละมัง ปากก็กว้างเกือบถึงรูหู ชนยังกะลิง สนมมัย? อีกสองวันจะส่งไปให้เลี้ยงเล่นนะ

A: ไม่เอา เลี้ยงลูกเลี้ยงดีกว่า

Q: เมื่อฉบับที่แล้ว คุณ 'อาทิตย์' เขาถามเกี่ยวกับความหมายของเพลง Bohemian Rhapsody ไม่เห็นคุณตอบ เราเลยขอถามซ้ำ รึว่าเพลงนี้มีมีความหมาย

A: ชื่อ Bohemian มาจาก โบฮีเมีย ซึ่งเป็นแคว้นหนึ่งอยู่ตอนใต้ของยุโรป พวกนี้มีความเป็นอยู่ และขนบธรรมเนียม ประเพณีต่างกับชาวยุโรปพวกอื่น ต่อมาจึงใช้เป็นคำเรียกพวกคนกลุ่มหนึ่งในปารีส ที่ชอบมั่วสุมกันอยู่ตามห้องใต้ดินกึก ตั้งหน้าทำงานศิลปะก็คนอื่น ๆ ไม่เข้าใจหรือไม่ยอมรับ บุชชีนี่เคยเอาเรื่อง ราว ของ พวกนี้ มาแต่งเป็นอุปรากรชื่อ La Boheme ต่อมากระบอกไปถึงซานฟรานซิสโก เรียกกันว่าพวก Subteranean เพราะชอบอยู่ใต้ดินกึก เป็นถิ่นตระกูลของฮิปปี ส่วนความหมายของเพลง ผมยังมีน้ำอยู่เลย ขึ้นต้นเป็นหนุ่มคนหนึ่งบอกเมียว่าเขาได้ฆ่าคนตายแล้วก็แตกแขนงไปเยอะแยะมีการนำคำสวดของศาสนาต่าง ๆ มาผสม รวมทั้งศาสนาฮิวและอิสลาม แต่ผมชอบอัลบั้มของควีนแผ่นนี้มากนะ ชอบมากพอๆ กับ Songs For The Key of Life ของสตีวี วอนเดอร์เลย คนตรีแจ่มมากจริงๆ ติดขัดตรงไม่ค่อยเข้าใจเนื้อร้องเท่านั้น